GR.
DIV. OF PERIODICALS
LIBRARY OF CONGRESS
WASHINGTON D.C. 20540

Пам'ятайте про Україну!

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda"
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237
(201) 434-0807
(201) 434-3036
УНСоюз: (201) 451-2200

РІК XCI. Ч. 79. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, П'ЯТНИЦЯ, 27-го КВІТНЯ 1984 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, FRIDAY, APRIL 27, 1984 No. 79. VOL. XCI.

Помер проф. д-р І. Лисяк-Рудницький

Едмонтон, Альта. — Тут, в середу, 25-го квітня, нагло на серцевий удар, не хворівши раніше, помер на 64-му році життя проф. історії Альбертського університету в Едмонтоні д-р Іван Лисяк-Рудницький. Народився св. п. І. Лисяк-Рудницький у 1919 році у Відні, Австрія, як син пізнішого адвоката у Стрию, головного редактора „Нового Часу" і посла до Варшавського Сойму д-ра Павла Лисяка і Мілени Рудницької, голови Союзу Українок і посолки до Варшавського Сойму.

Докторат з філософії отримав св. п. І. Лисяк-Рудницький в Державному Карловому університеті в Празі, Чехо-Словаччина; наукову кар'єру в Америці він розпочав у коледжі Ля Салл у Філядельфії, опісля в Американському університеті у Вашінгтоні, Д.К. Звідти покликали його на катедру історії до Едмонтону.

Залишив у смутку сина д-ра Петра Лисяка-Рудницького, тепер професор Колюмбійського університету в Ню Йорку, і заміжню доньку Олександру в Каліфорнії. Залишив у смутку також дружину Олександру Черненко, поетесу і літературознавця.

Провідна неділя в Бавнд Бруку заповідається багатолюдно

С. Бавнд Брук, Н. Дж. Як повідомляють з Консисторії Української Православної Церкви в ЗСА, Провідна Неділя 29-го квітня ц.р. пройде тут на цвинтарі св. Андрія особливо багатолюдно і торжественно.

На цвинтарі і у Церкві-пам'ятнику будуть відправлені заупокійні моління за душі спочилих попередників та героїв, мучеників і борців за волю і державність України, як також за усіх похованих на православному цвинтарі св. Андрія.

Загальну Панахиду біля центрального Хреста-Пам'ятника попередить Архиєрейська Служба Божа в Церкві-пам'ятнику, яка розпічнеться о год. 9-ій рано. Безпосередньо після її закінчення духовенство і вірні перейдуть до Хреста-Пам'ятника.

Консисторія Української Православної Церкви звертає увагу усім, що вибираються у Провідну Неділю до Савт Бавнд Бруку, що паркування авт є можливе лише на площі від Дейвідсон вулиці, а брами на цвинтар св. Андрія від Мейн вулиці будуть зовсім замкнені для автомобільного руху.

Українці взяли участь у віденських ювілеях

Відень (ОУПС-УІБ). — 600-річчя найстаршого в Европі богословського факультету Віденського університету й 200-річчя парафії св. Варвари відзначено тут у першій половині квітня, з участю українських Владик, духовенства і визначних мирян, що прибули до цієї наддунайської столиці.

Кульмінаційною точкою цих святкувань було наділення вперше в історії Віденського університету українця, Владику Марусина, почесним докторатом. Перед номінацією він виголосив наукову доповідь про „Тайну візантійської молитви" та після промоції подяку в імені 4-ох відзначених. І в його промові і в словах ректора Туппі й декана Суттнера відзначено ювілей Св. Варвари, хор якої під управою проф. Андрія Гнатишина виступав у часі святкувань в університеті.

Від українських наукових установ УММАН і САКВУ вітав ректора, декана й Владику Марусина проф. Ярослав Рудницький з Канади, що спеціяльно прибув на це свято до Відня. Він взяв теж участь у Архиєрейській Богослужбі в церкві Св. Варвари 11-го квітня, вітаючи її пароха, о. д-ра О. Дзеровича з 200-річчям парафії в імені уряду УНРеспубліки в екзилі.

Після церемонії відбулося прийняття в міністерстві культури, в якому взяли участь згадані українці.

У БРАЗИЛІЇ НЕ БУДЕ ПРЯМОГО ГОЛОСУВАННЯ

Бразилія, Бразилія. — Фінансові труднощі Бразилії, яка заборгувалася міжнародним і американським комерційним банкам на майже 100 більйонів долярів, перекладаються на мову протестів, демонстрацій та інших неспокоїв у країні, і тому, для втримання спокою, тут заведено особливий стан на час двох місяців, тобто на 60 днів, коли заборонені різні зібрання і демонстрації, а вістки в засобах масової інформації є контрольовані.

Так у столиці Бразилії замкнено тимчасово університет, у якому нормально навчається 18,000 студентів, що могли б, як це є загально у вільному світі, вийти з радикальними вимогами на вулиці міст, і замкнуто також Центральний освітній інститут з тієї ж причини.

Проте ці драстичні заходи не спинили демонстрантів у столиці, які в кількості 500 осіб „окупували" на протязі шести годин приміщення бразилійського парляменту у вівторок, 24-го квітня, вимагаючи прямого голосування в країні від теперішнього військового уряду Бразилії. Ця опозиція до уряду вимагає, щоб було знову відновлене загальне і пряме голосування в президентських виборах, які мають відбутися 15-го листопада цього року.

За системою, що тепер панує в Бразилії, вибирає президента країни, як і в ЗСА, „Коледж електорів", з тією проте різницею, що в Бразилії цих електорів контролює уряд, а в ЗСА електорів виберуть делегати-електори кілька тижнів після загальних і прямих виборів 6-го листопада. Американські електори є зовсім незалежні від Уряду ЗСА, а виключно від голосів делегатів на обидві конвенції обох найбільших партій Америки — Демократичної і Республіканської. Тим часом, вже в четвер, 26-го квітня, стало відомо, що 17-годинна бурхлива сесія бразилійського Конгресу напередодні не дала підтримки пропонованому додаткові до конституції, за яким би відбувалися прямі вибори на президента в країні. Бо прихильники конституційного додатку, хоч дістали більшість голосів, проте не дістали потрібних для „амендменту" двох третин голосів. Так що пропоновані цьогорічні президентські вибори в Бразилії, що мали відбутися в листопаді, не відбудуться, — як виглядає, — взагалі цього року, хіба що наступного. Не ухвала цього додатку до конституції є значною невдачею для більшости бразилійців, — як твердить західня преса, — і військовий уряд, який тут панує вже майже дві декади, продовжуватиме керувати країною далі.

Клюб „Ротарі" слухає про голод 1932-33 років

Едмонтон, Альта. (М.К.) — Дуже діяльний клюб Ротарі, що має багато відділів по всій Альберті, влаштував у березні доповідь д-ра Яра Славутича про голодомор 1932-33 років, зорганізований Москвою в Україні для нищення українського селянства.

Доповідач, який пережив голод, розповів про його тривання й наслідки, а також подав відомості про нищення української інтелігенції, зокрема письменників, мозку нації. Загинуло 250 українських авторів про тягом тридцятих років.

Йшла мова також про переслідування Москвою українських правозахисників, що тепер караються по в'язницях і концентраційних таборах Сибіру.

Французький консул відкриє виставку картин В. Макаренка

Торонто (Д. Даревич). — Л. Вормс, генеральний консул Франції у Канаді, відкриє самостійну виставку найновіших картин відомого і талановитого українського мистця, Володимира Макаренка. Відкриття виставки відбудеться у ґалерії Канадсько-Української Мистецької Фундації в Торонто в суботу, 5-го травня ц.р., о годині 7:30 вечора. З цієї нагоди буде присутній мистець, який приїде з Парижу спеціяльно на відкриття.

Це вже третя самостійна виставка В. Макаренка цього року. Дві перші виставки відбулися в Німеччині, в Бремені та Дортмунді, в січні.

Макаренко відомий в Україні у 1970-их роках як мистець українського авангарду та організатор виставок українських мистців нонконформістів разом з Ф. Гуменюком у Москві в 1975-76 роках. Після довгих років репресій та старань виїхати з СССР, В. Макаренко з родиною дістав дозвіл емігрувати на Захід. Від 1980 року мистець живе і працює у Парижі.

Тематично творчість Макаренка можна поділити на дві групи: картини з релігійно-українською тематикою, як наприклад „Благовіщення", „Обезкрилена Україна" і „Моє село"; картини більш загальні своєю тематикою: натюрморти, алегорії, жіночі акти і портрети, як наприклад „Метафізична композиція", „Апокаліпс", „Натюрморт з калиною", „Сподівання".

За стилем картини Макаренка частково абстрактні, форми багаті, але спрощені. Сам мистець уважає свій стиль символічно-метафізичним. Кольори оригінальні, прекрасно згармонізовані, свіжі, часто сильно насичені; їх зіставлення бувають несподівані. Техніка виконання акварель, акриліків чи олій небувала і надзвичайно цікава, фактура дужe випрацьована у

Закінчення на ст. 8

ІРАНСЬКІ „СТУДЕНТИ" ЗАХОПИЛИ ІРАНСЬКИЙ КОНСУЛЯТ У ЛОНДОНІ

Лондон, Великобританія. — Тут, у ранніх годинах четверга, 26-го квітня, сталася подія, яка дуже стурбувала вже й так стурбований уряд Великобританії. Ще не розв'язано як слід кризову ситуацію, що витворилася навколо Лівійської амбасади у Лондоні, як тут же 9-членна група іранських протихомейнівських марксистських „студентів" захопила будинок Іранського консуляту, оголосивши анлійцям паперовим плякатом, виставленим у вікні консуляту, що вони, мовляв, не озброєні, а протестують проти стосування тортур аятоллою Хомейні на заарештованих політичних в'язнях в Ірані. Такі самі захоплення іранських амбасад і також подібними „студентами", сталися рівночасно у Франкфурті, Західня Німеччина, і в Гаазі, Голляндія. У Парижі, Франція, захоплено на зміну не будинок іранської амбасади, а будинок ЮНЕСКО. Нові й докладніші повідомлення про ці драматичні події напливають із Лондону кожної години і з них відомо покищо, що із „студентами" в консуляті має поліція Лондону під цю пору телефонічний зв'язок. Покищо були вістки, що пораненим був лише іранський амбасадор в Гаазі, який тепер перебуває в шпиталі. Але в Гаазі тримали ці студенти консулят в своїх руках лише не повну годину, добровільно піддавшись голляндській поліції.

В Домініканській республіці виникли заворушення

Санто Домінго, Домініканська Республіка. — Відразу після Великодня, тут, протягом двох днів юрби народу, не задоволені з великих підвишок на різні продукти, билися на вулицях з поліцією, при чому в цих сутичках було кільканадцять осіб забитими. Заворушення перекинулися також до трьох інших міст цього острова, так що число всіх жертв, — побоюються, — буде значно більше. Уряд республіки, з наміром втишити незадоволення населення, замкнув школи та радіостанцію.

Демонстрації в понеділок розвинулися із загального 24-годинного страйку, що його заініціювали бизнесові організації у протесті проти заходів уряду збільшити всі ціни на імпортовані товари та на деякі інші підставові харчові продукти. Ці збільшення цін уряд був примушений зробити, як умову і на вимогу від Міжнародного валютного фонду на позичку для Домінікани в сумі 599 мільйонів долярів.

Згідно з підрахунком поліції, шпиталів і преси, досі ці два дні заворушень спричинили 17 вбитими в Санто Домінго; шестеро осіб убитих було в Сантіяго, сто миль на північний захід; п'ять осіб убитих у Сан Франсіско де Макоріс, 80 миль на північ; і одну особу вбито в Сан Крістобаль, вісім миль на захід. Жертви в людях трапилися під час атаки розлюченого натовпу на поліційні станиці у цих містах. Число жертв агентство Ройтерса подало на понад сорок осіб.

ЛІВІЙЦІ ТА АНГЛІЙЦІ ОБГОВОРЮЮТЬ ВЗАЄМНІ ЗАМКНЕННЯ АМБАСАД

Лондон. — Сюди, увечорі 24-го квітня, для полагодження справи ліквідації Лівійської амбасади і виїзду лівійських дипломатів прибули з Тріполі, Лівія, три високопоставлені представники полковника Муаммара ель-Каддафі, на чолі з полковником поліції, який є в уряді Каддафі заступником міністра і довіреною особою цього радикального лідера Лівії. Призначення полк. Абд аль-Рагмана Шайбі в тричленну делегацію до Англії розглядають, як познаку того, що Каддафі воліє поступати тепер згідно з великобританськими побажаннями щодо процедури відтягнення дипломатичного представництва Лівії з Лондону.

Згідно з рапортами з Тріполі, всі лівійці будуть поводитися з британцями так, як поводитимуться британці з лівійцями, тобто, якщо англійці силоміць вступлять для обшуку в будинок лівійської амбасади в Лондоні, — будинок і досі обставлений поліційною вартою, — то й лівійці силою, якщо буде треба, вступлять для обшуку в британську амбасаду в Тріполі. Це саме стосується і особистого обшуку лівійських дипломатів англійською поліцією: якщо таке станеться, то й лівійці в Тріполі поступлять так само.

Поки розв'яжеться справа амбасад наступної неділі, тим часом в Лондоні всіх лівійців, які прибують навіть з візами до Великобританії, притримують тимчасово на поліції, поки не вирішиться докладно, чи вони прибули в країну тільки з добрими намірами, а не для дальших заколотів. Так було притримано вже цього тижня восьмеро лівійців, але тільки одного з них депортовано. Також депортовано чотирьох лівійців, що перебували в Англії як особисті представники полковника Каддафі. З них одного — секретаря чотиричленного „революційного комітету", що перебрав лівійську амбасаду в лютому цього року в Лондоні від професійних дипломатів і переназвав її на Лівійське народне бюро, Абдула Хадір-Багґдаді вже виселено з Англії у вівторок, а попереднього дня — в понеділок, 23-го квітня усунено. Саліга Ібрагіма Мабрука. Один із згаданого комітету втік з Англії сам, а четвертого — шукає британська поліція для депортації. Щоправда, ці четверо „комітетчиків" під час стріляння з лівійської амбасади не були в тому будинку, так що їх якраз у цьому тероризмі не підозрюють.

Серед інших справ, які обговорюватимуть представники Великобританії та Лівії, є справа передавання на телевізійній мережі процесу самої евакуації амбасади та дозвіл для тих двох-трьох десятків лівійських дипломатів, що тепер є в будинку амбасади, відвідати перед виїздом їхні приватні помешкання в місті, де ще перебувають їхні родини. Вже тепер є відомо, що поліція не матиме права переглядати валізи й скрині „видворених" дипломатів.

Понад півтисячна громада провожала маестра Г. Китастого у вічність

С. Бавнд Брук, Н.Дж. (О. Ш.). — Блискавкою облетіла сумна вістка, що після короткої але тяжкої недуги відійшов у вічність маестро, батько кобзарів, композитор і диригент славної Капелі Бандуристів ім. Т. Шевченка Григорій Трохимович Китастий. З усіх кінців ЗСА і Канади спішили молоді і старші сюди до Українського Пантеону, щоб особисто віддати останній поклін своєму улюбленому майстрові кобзарської музики.

Владика Мстислав відправляє біля відкритої домовини св. п. Г. Китастого
(фото: ред. Марта Коломиєць, „Український Тижневик")

У першій фазі похоронних відправ багаточисельна громада зібралася в п'ятницю, 13-го квітня 1984 року, в похоронному заведенні Конрой в Бавнд Бруку на Панахиду, яку відправляли о. Т. Чубенко, о. М. Галета і о. А. Партикевич при участі о. диякона члена Капелі В. Поліщука. На другий день, біля і в церкві-пам'ятнику зібралася понад півтисячна громада віддати останній поклін Покійному. Була несприятлива і дощова погода, але це не спинило його друзів прибути на похорон, щоб востаннє з ним попрощатися. Службу Божу очолив Блаженніший Владика Мстислав, а хор з членів Капелі надавав дійсно глибокої урочистости цій події. Хтось сказав, що такого надхненного співу в церкві-пам'ятнику ще не чув. Майже цілу годину, безперебійно, проходили присутні попри труну, в якій було тіло Г.Т. Китастого, віддаючи поглядами чи дотиком рук останнє „прощай".

Зі зворушенням прощали у вічність голова Капелі Петро Гончаренко та покійного друзі по праці члени Капелі Ю. Цюра і П. Потапенко. Символічне прощання вінком молодими бандуристками з ансамблю „Гомін Степів" викликало пот-

Закінчення на ст. 8.

У СВІТІ

У МОНТРЕАЛІ ЗІБРАЛАСЯ на спеціяльну асамблею Міжнародна організація пасажирської авіяції у середу, 25-го квітня, з метою обговорити справи таких повітряних катастроф, як голосне збиття совєтами південно-корейського літака, щоб такі „випадки" не повторювалися. Тоді загинуло 269 осіб мирних пасажирів. Головою цієї асамблеї є тепер Ассад Котаїте з Йорданії; він заповів боротьбу з такими брутальними пір515атськими нападами окремих осіб, груп чи держав.

ВІРМЕНИ ВЖЕ 69-ИЙ раз відзначають велику масакру вірменів турками в 1915 році, під час Першої світової війни, за співпрацю вірменів з царською Росією. Цьогорічні відзначування були особливо голосними в Атенах, Греція, де у вівторок, 24-го квітня, приблизно 1,000 вірменських демонстрантів спалила турецький національний прапор під турецькою амбасадою у столиці Греції, де таку протитурецьку демонстрацію не поборює уряд Греції, що має свої давні і сучасні порахунки з Туреччиною, за Кипр зокрема.

З ЛІМИ, СТОЛИЦІ ПЕРУ, прийшла вістка, що ліві партизани в кількості 40 осіб на сам Великдень захопили на короткий час містечко Гуамангвілю, і повісили посадника містечка 39-річного Хуана Контрераса та ще одного урядовця. Інша група повстанців захопила радіостанцію в Гуанті і передавала півгодинну радіопередачу про те, що „повстанська армія ни знищена, а вона живе і розпочинає нові атаки". А ще в третій місцевості партизани вбили Карльоса Барбозо, заступника губернатора, в містечку Ла Кампанья. Всі ці повстанські групи належать начебто до маоїстів, а не є під большевицько-російським впливом, — сказано в повідомленні цивільної гвардії Перу.

ПРЕЗИДЕНТ АРҐЕНТИНИ Рауль Альфонсін, який прийшов щойно чотири місяці на зміну майже восьмирічному триванню військового урядування, має свої клопоти з робітничими спілками, серед яких дуже сильні пероністи. Ці профспілки відбули вже цілий ряд страйків, протестуючи проти аскетичної фінансової політики сучасної адміністрації, хоч цієї повздержливости в господарюванні вимагає не так сам арґентинський уряд, як Міжнародний валютний фонд, якому Арґентина винна 45 більйонів долярів. І ось тепер, ідучи на руку пероністам і робітництву, президент Альфонсін був змушений усунути 24-го квітня з становища міністра праці Антоніо Муччі, щоб якось втихомирити робітництво, бо без робітників і без підтримки пероністів годі новому президентові Арґентини обійтися. На зміну цьому міністрові стане тепер більш бажаний робітниками Хуан Мануель Каселя, 42-річний член парляменту. Робітництво також поборює збільшення цін на товари широкого вжитку і на харчі в країні.

АЛЬМАНАХ УНС НА 1985 РІК

Редакція „Свободи" вже почала підготову матеріялів до Альманаха УНСоюзу на 1985 рік. Частинно він буде присвячений подіям після закінчення Другої світової війни, тобто перебування українців-втікачів в таборах Ді-Пі, а відтак великого ісходу до країн нового поселення. Матеріяли про ці та інші події українською і англійською мовами проситься авторів надсилати до 20-го червня ц.р. — Ред.

В АМЕРИЦІ

ДЕМОКРАТИЧНИЙ КАНДИДАТ на президента Волтер Мондейл у своїй останній промові в Клівленді виступив гостро проти пропозиції президента Роналда Регена будувати оборонні ракети, уважаючи, що це дуже захитає взаємини поміж Вашінгтоном і Москвою.

БЮРО ТЕХНОЛОГІЧНОЇ оцінки Палати Репрезентантів ствердило прилюдно, що система оборони ракет в просторі є така ще далека, що вона не може бути ще тепер підставою національної політики. Розбудова такої оборонної системи є заборонена від 1972 року умовою підписаною поміж Вашінгтоном і Москвою.

СЕН. ҐЕРІ ГАРТ, ОДИН із трьох кандидатів на президента Демократичної партії, промовляючи в Клівленді взяв собі за точку „обстрілу" економічний стан ЗСА і критикував президента Роналда Регена, що він дуже необережний в економічних справах.

СПРАВА ЗВІЛЬНЕННЯ з посту мейора міста Провіденс в Ровд Айленді Вінценса А. Чіянчі за поважні порушення законів викликала великий відгук та зовсім протилежну реакцію, як можна було сподіватися. Не зважаючи на те, що мейор прилюдно проголосив свою резиґнацію, 24 години пізніше він заявив, що буде кандидувати знову на мейора Провіденс, тому, що закон не виключає можливости кандидатури людини, яка була засуджена, але не сиділа в тюрмі.

В МІСЦЕВОСТІ ҐЛЕН КОВ на Лонг Айленді відбулися у вівторок, 24-го квітня ц.р. бурхливі збори Міської управи, на яких виринула знову справа дволітньої вже заборони для совєтських дипломатів користуватися публічними купелями в морі та місцями інших розваг. Після дискусії, в якій новий мейор містечка демократ Вінценс А. Суззі вістоював права совєтських дипломатів, провід міста 5 голосами проти 2 зревідував дотеперішню заборону і тепер членам совєтської місії, що має свій осідок в Ґлен Ков, можна буде користуватися всіми правами на рівні із іншими мешканцями того надморського містечка. Дипломати, однак не платять жадних податків.

У РІЧНОМУ КОНТЕСТІ на найкращі журнали в ЗСА дві нагороди одержав місячник „Дім і город" за мистецьке оформлення і загальний рівень. За загальну службу публіці нагороду одержав шикопочитний тижневик „Ню Йоркер" за статтю на тему американсько-совєтських відносин п. н. „Пробити застій" пера Джорджа Ф. Кеннена. Нагороди за найкращі журнали признає журналістичний факультет університету Колюмбія від 1965 року.

У наступному числі Українського Тижневика:

In The Weekly, April 29:

- Gary Hart supports famine commission bill.
- Stepan Sapeliak faces new charges.
- Translation of Soviet document on Russification in Ukraine.
- Panorama, expanded Book notes, plus all our regular features.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Svoboda USPS (30-420 ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Subscription: 1 year — $40.00, 6 months — $22.00, 3 months — $12.00. UNA members: $7.50 — 6 months, $15.00 — 1 year. Change of address - $1.00. Make check or money order payable to "Svoboda"
Postmaster: Send address changes to
"Svoboda" • P.O. Box 346 • Jersey City, N.J. 07303

Сотні мільйонів долярів і громада

В останньому розмірно короткому часі українська громада отримала низку найбільш авторитетних — і найбільш відрадних — інформацій про стан української кооперації у діяспорі. З грудня минулого року під час IV СКВУ у Торонто відбувся один полуденок, що його господарем були українські кооператори і під час того полуденка директор Омелян Плешкевич, голова Української Світової Кооперативної Ради, виголосив прегарну доповідь, ілюстровану прозірками на екрані. Це був насправді один з найкращих, найцікавіших і найбільш конструктивних моментів цілого IV СКВУ. У „Свободі" появилася стаття О. Плешкевича „Український кооперативний рух в країнах поселення". Директор Мирослав Болюх з Австралії виголосив під час IV СКВУ доповідь на З'їзді Української Світової Кооперативної Ради з докладними інформаціями про нашу кооперацію в Австралії. Врешті 18-го березня 1984 року у великій залі академії св. Юра у Ню Йорку відбулися 53-ті з черги Загальні збори Федеральної Кооперативи „Самопоміч" у присутності понад 500 осіб, які отримали друковану 16-сторінкову інформаційну книжечку, в якій між іншим був надзвичайно діловий, докладний і водночас прозорий звіт скарбника — управителя цієї кредитівки, директора Івана Сєранта.

Додати: тут ідеться тільки про кооперативи, а чейже поруч із ними існують також інші великі фінансові установи, існують українські Щадниці і братські Союзи із також разом — деякі окремо — сотнями мільйонів долярів. Вони не тримають своїх грошей у вогнетривалих касах без ужитку. Капітал членських внесків за законами всіх вільних країн — ненарушний, щоб кожний член міг кожної хвилини вибрати зі своєї кредитівки (банку) навіть всі вкладені туди свої ощадності. Але з надвишки, яка постає із зручного фахового орудування існуючим капіталом, наші кооперативні кредитівки — кожна з них — гарні власні будинки і щедро підтримують різні громадські установи і організації.

Це дуже гарно. Але водночас наче автоматично виникають рефлексії. Хоч які великі користі для громади з нагромадженого в кредитівках капіталу, ці користі для цілої громади тільки посередні. Значить, користають окремі члени, окремі субвенціоновані стійки. Але цілість громади відчуває мало і слабо факт існування в нашій кооперації суми кругло 600 мільйонів долярів, не рахуючи сотень мільйонів інших існуючих наших фінансових установ. Присутній на Загальних зборах нюйоркської кредитівки парох церкви св. Юра, о. ігумен П. Пащак, висловлюючи велику вдячність за щедрість кредитівки для школи св. Юра (13,000 дол.) звернув увагу, що ось два дуже популярні і корисні українські підприємства в Ню Йорку були примушені зліквідуватися, бо коли власники їх кам'яниць десятикратно піднесли комірне вони не могли в так званій „українській дільниці" Ню Йорку дістати інше приміщення. Школа танків Роми Прийми-Богачевської довго не могла дістати приміщення. Маємо сотні-сотні мільйонів долярів, але у цілій Америці між двома океанами нема одного дому на зразок дому для старших і немічних осіб включно з медичною опікою, як це є в Торонто у Канаді, дім ім. Івана Франка. Існують тільки два доми для старших осіб — у Філядельфії і Словтсбурґу в стейті Ню Йорку, обидва завдяки Церкві, де проте мешканці самі мусять про себе дбати. Нема ні одної лікарської порадні для старших і незаможних українських людей. А чейже поруч із мільйонами у кооперативних кредитівках та інших фінансових установах — грубі мільйони склала громада на будову церков (у Ню Йорку коло 6 мільйонів), на Гарвард, на прерізні інші цілі.

Чому такі парадокси? Мабуть тому, що нема одного плянувального центру. Нема гурту, який визначував би пріоритет у потребах громади. Збіркова акція давно вже була схаотизована. У газетах роїться від закликів про збірки. Але все ще немає одного дому старців, немає однієї амбуляторії для старих чи бідних українських людей. Щось тут не грає.

За законами вільних країн кожна фінансова установа суверенна. Американське законодавство особливо насторожене проти картелів у будь-якій формі. Але, коли існують централі кооператив, то ніхто не забороняє давати з існуючих резерв датки на ту саму харитативну ціль. Логічно і послідовно, це вимагає взаємної інформації і порозуміння. Чи не можна би переводити це у кращому ступені і з кращим конкретним вислідом, як дотепер? Тоді громада відчула б існування сотень мільйонів долярів в українських фінансових установах, зокрема у кооперативних кредитівках, також безпосередньо, а не посередньо, як це діється тепер. Чи не варто би на цю тему завести дискусію між фахівцями, не задля самої дискусії, а з очима на реальне діло. Бо ніщо у світі не є таким ворогом пустої фрази, як світ фінансів, як гріш, як банківництво, як організування гроша для добра громади.

Виборці в Америці все більше незадоволені з передвиборчих процедур: передвиборів, так званих „кокусів" і „комбінованих контестів" (передвибори плюс „кокус"), домагаючись, покищо потихеньку, упрощення і більшої логічности у передвиборчому процесі. Для ілюстрації такого „замішання" у процедурі передвиборів відомий престижевий політичний журнал „Ю. С. Нюз енд Ворлд Ріпорт" з 23-го квітня подає аналізу і хід „кокусів", тобто політичних загальних зборів, на яких голосується явним голосуванням за того чи іншого кандидата. „Кокуси" відбуваються цього року в 28-ми стейтах (у 1980 році було таких стейтів тільки 21), окремі ж передвибори — тобто процес таємного прямого голосування на кандидата, відбувається в 21 стейті (з того у частині стейтів — є „комбіновані" передвибори).

З кокусів найбільша користь для того кандидата, якого підтримують „партійні боси", тобто, кого визначить партія і підтримають управи клітин партії на місцях, а не загальне членство. Тому „першун" Волтер Фріц Мондейл, офіційний кандидат Демократичної партії цього року на президентську номінацію, з „кокусів" надзвичайно користає. А два „непершуни" — Ґері Гарт і Джессі Джексон, нарікають на „кокуси", бажаючи радше бачити по всіх стейтах — звичайні передвибори, де виборець в таємному голосуванні у виборчій будці голосує на кого хоче.

Людмила Волянська

КОМУ ДОПОМАГАЮТЬ КОКУСИ, А КОГО ВОНИ КРИВДЯТЬ?

Ось факти згідно з редакційною журналу „Ю. С. Нюз енд Ворлд Ріпорт", пера головного редактора Марвіна Стона. У Віскансині, наприклад, приблизно 600,000 осіб взяло участь у „невирішальних" демократичних передвиборах, які висловлюють тільки те, кому з делеґатів дається перевага. Ґері Гарт, сенатор з Колорадо, дістав виразну більшість голосів з цих 600,000 голосуючих. І навіть, якщо припустити, що й республіканські „перебіжчики" (це теж в деяких стейтах дозволяється) йому допомогли голосами, то, відкинувши їхнє приблизне число, все таки перемога була б по боці Ґ. Гарта. Натомість у тому ж стейті кілька днів пізніше на „кокусах", що вже визначували делеґатів, прийшло на всі ці збори всього 30,000 осіб (тобто в 20 разів менше, ніж у „невирішальних передвиборах"), і вони дали свої голоси у відношенні 2:1 на користь Мондейла! Це і не дивно: провід клітин Демократичної партії пішов за наказом згори — голосувати за Мондейлом. В цьому якраз стейті, де зобов'язують і „кокуси" і „контести", кокуси відбуваються так, що треба превеликої посидющости, відваги і настирливости, щоб голосувати проти т. зв. партійного (і робітничо-юнійного) establішменту.

Процедура в „кокусах" така: всі мають зібратися в одному місці, наприклад, кілька сот виборців у кафетерії такої то школи. Кожний мусить виповнити запитник, де подати всі потрібні дані про себе і документ приналежности до партії (таке триває приблизно одну годину). Після цього людей поділяють на групи згідно з тим, за кого вони хочуть голосувати. Ці групи мають сісти в окремих кутках залі (Мондейлова, Гартова, Джексонова і „неприєднених" група), де їх перераховують докладно, скільки всіх їх є. Якщо ж якась група становить чисельно менше, ніж 20 відсотків загального зборища людей, їй відмовляється взагалі вибирати своїх делеґатів. Вона натомість має пропозицію прилучитися до більшої групи і голосувати на того кандидата, на кого голосує більша група, до якої цю меншість додали.

Тут знову йде перерахунок присутніх, що триває одну-дві години.

Під час всього цього процесу сердиті погляди „босів" прошивають наскрізь тих, хто не хоче голосувати за визначеного управою кандидата, і бувають випадки, що таку людину потім сильніше або слабше „дисциплінарно" каратимуть, тягтимуть за партійний „непослух" до відповідальности.

Нарешті після всього цього знову перерахунок, щоб визначити пропорційне відношення голосів до кількости зібраних (в даному випадку вже тільки двох груп, бо „незалежна" група також не мала потрібних 20 відсотків присутніх) і розподіл самих делеґатів. Тож не дивно, що у Віскансині (та й у інших стейтах) ставленик „партійного" і „робітничого" establішменту Волтер Мондейл, колишній віцепрезидент, має вдвічі більше делеґатів, як їх має Ґері Гарт.

Але і тривання кокусів, де треба пробути на залі понад чотири години часу, часто-густо відстрашує членство від того, щоб прийти на „кокус" і голосувати. А виграють з „кокусів" ті загорільці -партійці, які прийдуть і які перепруть своїх кандидатів, хоч вони є у меншості серед членства Демократичної партії.

Тож нема нічого дивного, що ці „кокуси" не до вподоби не тільки двом цьогорічним демократичним кандидатам, які не є „першунами", але і іншим американцям, що бажають бачити передвиборчий процес більш справедливим, як і належало б у країні, де Уряд є від народу, для народу і через народ. З цим усим в'яжуться великі незадоволення в таборі негритянського проповідника священика Джессі Джексона, який має до Демократичної партії кілька справедливих вимог, як представник чорних американців та „кольоро-

Закінчення на ст. 8.

Центральну Европу заселяють різні народи, які стараються знайти між собою свого роду модус вівенді для створення добросусідських умов до мирного співжиття. Саме цей терен перейшов в XX столітті чи не найбільшими змінами-політичними і територіяльними. В цьому просторі живуть і мадяри, які не мають тут історичної рідні, і попали сюди в наслідок якоїсь історичної помилки. Не маючи тут рідні, не почуваються до обов'язку включитись до цього модус вівенді, а якраз навпаки, постійними територіяльними претенсіями до чужих народів, викликають між ними невдоволення та постійне політичне напруження.

За останніх двісті літ, мадяри не виграли ані однієї війни. Це тільки вказує на те, що народи, які жили в їхній державній системі, їх не підтримали, як, наприклад, під час повстання Людовика Кошута в 1848-49 роках та після Першої світової війни. Обидві світові війни скінчились для Мадярщини катастрофою, що могло б привести її політичних провідників до застанови над причинами тих катастроф.

Мадяри залюбки приписують свою катастрофу на рахунок Тріянонського мирового договору, який затвердив відірвання поважної території в користь Че-

Д-р В. Шандор

ЩО ДУМАЮТЬ НАШІ СУСІДИ

хо-Словаччини, Румунії й Югославії разом з немадярським населенням. Правдою є, що з цією територією дісталось до цих держав і поважне число мадярського населення, що сталося в наслідок стратегічного укладу нових кордонів цих держав. Але фактично катастрофою Мадярщини не був Тріянонський договір, який правда був виготовлений без участи її представників, а тільки предкладений Мадярщині дня 20-го червня 1920 року до підпису, а самі поневолені народи які від неї відійшли вже зразу з кінцем 1918-19 років. Договір був тільки потвердженням дійсного стану, що тоді настав. І власне цю обставину мадяри постійно замовчують, або представляють її у вигідній для себе, але невірній інтерпретації.

Мрією мадярської політики колись було створення великого мадярського тридцятьмільйонового народу, зрозуміло коштом немадярських народів. Коли ця їх концепція після Першої світової війни впала, і ведена Мадярщиною з допомогою Гітлера й Муссоліні ревізіоністична політика, не мала бажаних повних успіхів, то мадяри тепер висувають іншу концепцію Федерації Подунайських Держав, до якої включають і Карпатську Україну, як частину Мадярщини. Головним керуючим чинником тут була би Мадярщина. Щодо Карпатської України, то автори стверджують її незвичайно важливе стратегічне положення, що вона є „виповняючою частиною цієї цілої концепції", та що вона без Карпатської України не є можлива до здійснення.

Для виправдання своєї провідної ролі в такій Федерації знаходять мадяри історичну основу ще з доби панування Матіяша Корвіна (1458-1490). Мадяри твердять, що цей найсправедливіший король у їхній історії вже тоді визнав, що народи Центральної Европи зможуть забезпечити своє незалежне існування тільки тоді, якщо Карпатська кітловина і австрійсько-Дунайська — зіллються разом під одним політичним проводом. Це велике завдання хотів король здійснити саме під веденням Мадярщини. А сучасними партнерами такої Федерації, крім Мадярщини, передбачаються: Австрія, Словаччина, Карпатська Україна і Хорватія. Йде певне зближення народів в цьому напрямі, і оскільки би це мадярам вдалось перевести, то одним ударом ліквідують двох своїх ворогів: Чехо-Словаччину і Югославію. Мадяри підтримують самостійні змагання обох цих народів.

Така Федерація Подунайських Держав відповідає й політичним інтересам Польщі, бо вона політично вирішує і проблему спільних польсько-мадярських кордонів, звичайно коштом Карпатської України. Поляки може й тут видумають свою пісеньку, що без спільних кордонів з Мадярщиною не можуть жити, подібно, до цієї, що її співають про Львів. У 1953 році на конференції про Центрально-Східню Европу в Колґейт університеті, д-р Корбонський, поляк, в дружній розмові сказав, що Польща без Львова не може жити. На те я йому відповів, що в такому разі хай Польща приєднається до української держави, а ми дамо їй більшу автономію, ніж цю, яку дали поляки українцям в Галичині.

Для підготови політичних акцій, був створений в Чикаґо 2-го жовтня 1965 року Польсько-Мадярський Союз за участю і тих мадярських і польських дипломатів та політиків, які в роках 1938-39 всілякими засобами змагали до знищення молодої карпато-української зфедерованої держави. Свого часу 132 члени американського Конґресу вислали державному

Закінчення на ст. 8.

НА МИСТЕЦЬКІ ТЕМИ

„Мистці неконформісти з України"

Під таким, не зовсім фортунним заголовком (і то тільки по-англійськи, української бо програмки — на вдивовижу — не було) оглядали ми дуже цікаву і оригінальну виставку картин чотирьох українських вихідців з України в Українському Інституті Америки, що тривала від 24-го березня до 12-го квітня ц. р.

Не входитимемо тут у причини чому не було оголошення про цю вагому виставку в пресі. Однак ствердити треба, що це нечувана річ. Та це вже діло громади. На всякий випадок більшість цікавих не могло побачити виставки просто з тієї причини, що не знали про її заіснування.

Імена мистців, що виставляли свої праці це: Володимир Макаренко, Антін Соломуха, Володимир Стрельніков та Віталій Сазонов. Усіх їх можна чи і треба назвати модерністами. Дещо з їхніх картин, крім Сазонова, бачили ми перед кількома літами в ґалерії ОМУА. Хто знає, чи, якби російсько-большевицька влада не була змушувала їх, та й інших малювати соц-реалістично, чи були б вони нині модерністами. Бож тоді коли на Заході модернізм притахає, з України прибувають загорілі модерністи. Та проте це не таке то і важливе, адже не стиль рішає про величину мистця, а його індивідуальний талант. Виставлено було 82 праці.

Найцікавішим мистцем і талантом із цієї чвірки, без усякого сумніву, є Макаренко. Про це можна було вже переконатися перед кількома літами, подивляючи його графічні праці. Тепер тут його графіки немає, зате зустрічаємо багатогранність його мистецького обличчя у складних оліях і акварелях. Покинувши Совєтський Союз (точніше Естонію), осів він на постійно в Парижі. Там він мав і свою індивідуальну виставку та одержав першорядні французькі рецензії. Він виставляє в Европі ще і деінде, як у Відні, Мюнхені тощо, де теж зискує прихильність критиків.

Макаренко — він часто скорочує свої картинні підписи на: Макар — це могутня і оригінальна мистецька індивідуальність, без огляду на те, чи він подобається комусь більше чи менше. Приємно ствердити, що крім фіґуральної тематики, людських чи радше жіночих постатей, актів, мертвої природи, він цікавиться і релігійною тематикою. Знаменним для його праць є багатство символів.

На великого розміру квадратах полотен видніли вже здалека його „Чорний хрест" і „Жовтий хрест", що мусіли привернути увагу кожного глядача. На цьому другому хресті, серед безлічі маленьких, латинських, друкованих букв, можна було відчитати слова „ліберті" (воля) і „Україна". Була тут ще і цікава і міцна кольористична картина „Свята Трійця". Майже мініятюрні акварелі два „Розп'яття", це радше сюрреалістичні символи розп'ятого Ісуса.

Людські постаті, особливо жіночі, що їх мистець змальовує, всі вони великі, потужні, видовжені з маленькими головами, руками і стопами. На завжди стилізованих чи й абстрактних обличчях, замість очей, носа, маємо інколи шість або сім червоних еліпс упоперек голови. Жіноче тіло, часом білої, алябастрової барви, але найчастіше зі знаменито переданим кольоритом і півтонами відтінків. Щодо еліпс, то вони різнобарвні, як лелітки, притаманні багатьом картинам мистця.

Може дещо менше зацікавлення викликала низка праць його „Мертвої природи", хоч і тут була одна визначна акварель та одна олія ч. 3.

Воно дуже відрадно, що Макаренко не тільки визначний мистець, але він теж і український патріот. І Україна існує не тільки в його серці, але і в його працях. Кольористично і тематично прекрасна його акварель „Козак Мамай" („Три долі"), де на жовтогарячому тлі з синім небом, подивляємо три постаті біля козака. „Обезкрилена Україна" дуже актуальний задум, блискучий заголовок, проте картина замало переконлива своїм представленням багатообіцюючої теми. Ми радше добачуємо Україну в тій репрезентативній, огрядній, чорнобривій молодиці в зелено-червоному з рушником на наруччі, що на ньому у кружеві медальйона відкриваємо благословляючого Ісуса Христа. А довкола картини символічні сцени у формі довкільного обрамування. Такі оце „Три сни". Чарувала всіх акварель „Калина" („Мертва природа" ч. 2), де крім стилізованого пучка червоної калини з мітичною птицею і кількома овочами реалістично представленими, були ще й інші назви на них написані тушшю. А далі відчитував глядач Шевченківське „Радуйся ниво неполитая" та „Ой у лузі червона калина і т. д". Ще милувала нас своєю акварельною, веселковою барвистістю „Весна" у виді розвіяних різнокольорових стрічок, знову з надписами заспівів із наших веснянок.

З Антоном Соломухою з Києва, тепер у Парижі, що виставляв свої картини кілька років тому в ґалерії ОМУА, на першій некомформістичній виставці, ми знайомі. Підо впливом Парижа і Европи, він мистецько значно розвинувся і підріс. Його ґваші з імпресіоністичним розмаєм і райдугою грайливих кольорів, так і задокументовують карнавал нашого життя. Це потверджує і козак і лайлива баба і собака, що гарчить і коняка

Закінчення на ст. 8.

Осип Кравченюк

НАДБУЖАНЦІ В ЗСА

I.

Еміґрація східньогалицьких українців до Америки не однаково охоплювала всі тамошні округи. При відсутності докладної статистики, ми відважуємося твердити, що, крім масового виїзду лемків у 1880-90 роках українці з околиць Самбора і Старого Самбора творили найчисленнішу групу еміґрантів. За ними можна б поставити рогатинців, тернопільців, перемишлян, львів'ян та інших. У цій статті хочемо коротко вказати на місця перебування іміґрантів із Надбужанщини, при чому включаємо тут людей з околиць Сокаля, Камінки Струмілової, Рави Руської і Жовкви.

За малими лиш вийнятками, усі українці із названих повітів творили „другу хвилю" нашої іміграції, значить прибули на північноамериканський континент між 1900 і 1914 роками. Українців із близьких до Сокаля сіл Любів, Клюсів і Квасова зустрічаємо в Чикаґо й у Дітройті, де вони працювали в різнях, при залізниці, зглядно в автомобілевій індустрії та у фабриках фарб, під час коли колишні мешканці Сільця, Кристинополя і Добричина творили більшу групу в Брукліні, де були робітниками у фабриках заліза, шнурів, у цукроварнях, у ресторанах, при розвалюванні домів і на доках. У стейті Ню Джерзі подибуємо надбужан в Джерзі Сиτі (Белз) і в Елізабет (Снятин), а в Пенсильванії у підприємствах виробу цементу в Аллентавні, у склярнях Форт Сиτі (Трухмір) та в копальнях твердого вугілля у МекАду (Татарковець). У Клівленді замешкали еміґранти із Сільця, а в Амстердамі, Н. Й., з Ільковичі.

До іміґрантів-піонерів з Сокальщини слід зарахувати о. Йосифа Пелеховича. Він народився 18-го березня 1870 року у Ваневі. Іспит зрілости склав 1889 року в Українській Академічній Гімназії (УАГ) у Львові, а університетські студії відбув у Відні, покінчивши їх 1893 року. Відтак студіював теологію і 1895 року був рукоположений на священика в Перемишлі. Три роки був сотрудником свого батька у Ваневі, відтак через десять років очолював парафію в околицях Ясла. До Америки приїхав 1910 року і перебував перші чотири місяці у Бервику, Па. Звідтіля переїхав до Скрентону, Честеру, Олд Фордж, а в лютому 1913 року обняв парафію у Майнерсвілі, Па. Опісля о. Й. Пелехович був на таких парафіях: в Аллентавні, Па., Ню Бритен, Конн., Бостоні, Масс., та Дітройті, Миш; скрізь, де о. Й. Пелехович перебував, він дбав про поступ своїх парафіян, робив багато для оживлення церковного і народного життя, скликував віча для спопуляризування серед іміґрантів справи української державности тощо. У Бостоні зорганізував Товариство Української Молоді для допомоги студентам, що мусіли втікати з України та був одним із делеґатів до посадника Джеймса М. Корні, щоб запротестувати проти приїзду до цього міста генерала Галлера. Отець Пелехович був одруженим і у нього було п'ятеро дітей: Богдан, Ярослав, Неоніля, Ірина і Марія. Він помер 17-го січня 1932 року.

Богдан Пелехович був адвокатом у Чикаґо, а 1919-го року очолював відділ Українського Інформаційного Бюра у Вашінґтоні. Неоніля — відома лікарка і суспільна діячка, дружина композитора Михайла Гайворонського. Вона вела власну лікарську практику при 44-ій вулиці у Ню Йорку, а 22-го січня 1950 року її обрали головою Контрольної комісії першої управи Українського Лікарського Товариства Америки. На Зборах Українського Допомогового Комітету, що відбулися під патронатом УККА 20-го червня 1944 року вона обняла пост заступника предсідника. Під кінець жовтня 1944 року взяла участь у конференції УНРРА у Вашінґтоні в справі плянової акції допомоги українцям у Західній Европі та співпраці українців з УНРРА. Д-р Пелехович-Гайворонська була активною також у Союзі Українок Америки і займала в ньому пост референтки міжнародних зв'язків.

У 1910 році приїхали до Америки о. Антін Уляницький, уродженець Холмщини, та його дружина, Стефанія з Сіменовичів, що походила з Наддніпрянщини. Отець Антін Уляницький народився 1882 року, гімназійне навчання відбув у Тернополі, а теологію покінчив у Львові, де й був рукоположений на священика 1909 року. В Америці він працював спершу у Норт Дакоті, а пізніше був парохом у Френкфорді, Па., Піттсфілді, Масс., в Елізабет, Н. Дж., та у Філядельфії, де помер 1968 року. Його дружина навчала в українських вечірніх школах, організувала церковні хори і сестрицтва та була членкою Союзу Українок Америки. Вона померла 22-го травня 1970 року.

Старший брат о. Антона Уляницького, Володимир, народився 1880 року. Він також навчався у тернопільській гімназії, студіював теологію у Львові, а 1909 року Митрополит Шептицький рукоположив його на священика. Він приїхав до Америки 1912 року і був душпастирем у Елмайрі, Н. Й., Реймі, Па., Обурні і Коговзі, Н. Й., а в Пенсильванії очолював парафії у Нентікоку, Сентралії та в Нортгемптоні (1934-46, де й помер 5-го червня 1946 року.

Багато іміґрантів з Радехівщини було в стейті Іллиной. Там вони скупчувалися у Чикаґо (Радехів, Лопатин, Трейця), у Вест Пульман (Криве і Мазарня) та у Гарвей, де мали працю у фабриках заліза і сталі. Працювали радехівці також у Дірборні, Миш. (Сморжів, при виробі цементу у Бат і Нортгемптоні у Пенсильванії (Стирківці) та у фабриках цинку у Палмертоні, Па. Деякі приїхали у 1909 році до Вілкс Беррі, Па., де були заробітчанами у копальнях твердого вугілля або провадили склепи споживчих товарів. Селяни із Дмитрова осіли на фармах у Ґрейт Медовсі, Н. Дж. Там таки, у 1906 році, приїхали брати Роман і Іван Ковалики з Радехова, викорчували велику долину серед гір та перемінили їх в плодючу землю, на якій вирощували городину. Декілька радехівських родин поселилося у Кензас Сиτі та в Кромптоні, Ровд Айленд, де були затруднені у ткацьких підприємствах.

З-поміж визначніших іміґрантів з Радехівського повіту слід назвати о. Володимира Споліτакевича. Він народився 6-го січня 1882 року у Виткові Старім. Склавши іспит зрілости в УАГ у Львові (1901), він студіював теологію і 1906 року був рукоположений на священика. До Америки приїхав 1907 року і став душпастирем у Ст. Клері, Па. Пізніше був парохом у Вілкс-Беррі і Кінґстоні, Па. (1913-17) та в Йонкерсі Н. Й., де помер у грудні 1932 року.

(Продовження буде)

ТРИБУНА У. Н. СОЮЗУ

Ч. 4. КВІТЕНЬ 1984

ЧЛЕНИ „КЛЮБУ ВІДДАНИХ СОЮЗОВЦІВ"

На сторінках „Трибуни" вже багато писалося про різні клюби до яких належать секретарі і інші відділові урядовці, які в означеному часі приєднують відповідне число членів.

Рік 1983 був ювілейним роком союзових видань і тоді, згідно з ухвалою Екзекутивного Комітету, додано ще один клюб до вже існуючих, а саме „Клюб Відданих Союзовців". До того Клюбу належать ті союзовці, які на протязі календарного року придбають Союзові 5 до 9 членів. Створення цього Клюбу себе вже добре оправдало тому, що дає нагоду майже всім відділовим урядовцям належати до нього і бути вшанованим на сторінках „Трибуни".

Сьогодні з приємністю поміщуємо перших „вістунів", які в перших місяцях ювілейного року Батька Союзу вже мають придбаних від 5 до 9 членів. Знаючи їхню віддану працю для Союзу, віримо, що в слідуючих місяцях вони придбають стільки нових членів, щоби „попасти" до більш престижевих клюбів.

Всім членам „Клюбу Відданих Союзовців", яких проголошуємо у цьому числі „Трибуни", складаємо нашу щиру подяку і бажаємо дальших успіхів.

СЕКРЕТАРІ УНСОЮЗУ — ЧЛЕНИ КЛЮБУ, ЯКІ ДО 31-го БЕРЕЗНЯ 1984 РОКУ ПРИЄДНАЛИ 5 ДО 9 НОВИХ ЧЛЕНІВ:

57 Михайло Савків — 7

194 Михайло Юзенів — 7

34 Лев Блонарович — 6

59 Тарас Сливінський — 6

269 Христина Фуга-Гербеги — 6

402 Яків Бурій — 6

70 Микола Шеремета — 5

161 Андрій Джула — 5

271 Іван Чопко — 5

Знімок не прислали:

217 Степан Приймак — 6;

163 Теодор Дуда — 5;

346 Ярослав Фішер — 5;

385 Мирон Крамарачук — 5.

Вступайте в члени УНСоюзу!

Моє перше доручення в УНСоюзі

На 19-ій Конвенції УНСоюзу, що відбулася 1937 року у Вашінгтоні, мене вибрано головним контролером.

За три місяці я написав листа до головного предсідника УНСоюзу Миколи Мурашка зі запитом, що я маю робити? Статут нічого про такого роду роботу на місцях не писав, не пише й тепер, а сидіти без діла я ніколи не міг не тому, що не мав, що робити, але я хотів мати зміст до мого звіту на річні наради і треба було щось для Союзу зі себе дати. Робота в Чикаґо була налагоджена. Я не хотів здавати майбутні звіти з діяльности, мовляв, я не мав жадних доручень, я ширив добре ім'я УНСоюзу, бо це все „чепуха", хоч ще й нині такі звіти, а до того ще про похорони і христини бувають. Треба й про останні імпрези згадувати, бо це є мобілізуючий чинник, але зріст організації є головним.

Микола Мурашко мені відповів, що статут УНСоюзу не може в деталях формувати роботу головних урядовців, але урядовці на місцях мають самі будувати собі варстат праці для Союзу, інформувати Головну Канцелярію, що можна зробити для чисельного росту організації. Обіцяв, що як щось трапиться, то мені дасть знати. Слово М. Мурашко дотримав, бо написав мені, що 284-ий Відділ—„Запорозька Січ" обходить своє 75-річчя, і він делеґував мене до Іст Сейнт Луїс, Ілл., як представника на ювілей.

За два тижні я виїхав потягом до Сейнт Луїсу. Переглянув конвенційний протокол, щоб знати, що в тому місті є і які є урядники. Був там, крім 284-го, ще 308-ий Відділ, обидва мали вже конвенційних делеґатів, значить, були середньої величини.

Перше враження—прекрасне. Громада мала свій власний Народний Дім зі сценою і бічними приміщеннями для менших сходин. Місто чисте, над рікою Міссісіпі; на другому боці ріки — стейт Міссурі і велике місто Сейнт Луїс. На ювілейні святкування прийшло 300 людей місцевих і з другого боку ріки, де теж було і ще є два відділи УНСоюзу. Тоді організаційні збори, а ювілей зокрема, збирали маси людей, які хотіли знати не лише про Союз, але й інші справи, політику, Україну, зокрема,коли приїхав головний контролер. Секретар Відділу, людина ділова,—ім'я його я призабув,—після моєї промови забрав слово і почав критикувати.

Не дбають за нас,—сказав він,—ми тут як „козаки за Дунаєм". На мене він зробив враження людини, що багато читала, але, так би мовити, не все мав упорядковане, хоч патріот він був безперечний. Незадовго перенісся до Денверу.

Інж. Степан Куропась

Звичайно, я боронив Екзекутиву, яка не дбала про „козаків". Бенкет, влаштований власними силами, зійшов на політичні рейки, зійшов на віче, люди хотіли знати, чому „пани програли Україну", чому щось не роблять. Ухвалено резолюції „для добра України". В церкві вже в Міссурі, де є велика католицька церква, тоді була ще православна. Священик, якому я склав візиту і запросив на ювілей, виголосив патріотичну промову на тему „Симбіози Церкви і народу", вийшов з Євангелієм і дав урядовцям і мені поцілувати.

Це перше доручення відкрило мені дорогу і варстат праці. Я відтоді бував там часто разом з організатором Дмитром Білецьким. Ми зорганізували в Сейнт Луїсі ще один молодечий Відділ, влаштували з'їзд молоді, відбули Великий національний фестин, зібрали гроші для допомоги „Рідній Школі" і на Бойовий фонд та разбурхали там українське життя. Громада потребувала опіки, якої не було. В Іст Сейнт Луїсі немає вже Народного Дому, бо расові пересунення спричинилися до переселення українців. Діє там ще довголітній секретар 284-го Відділу І. Василюка, який ще дістає час від часу членів, мешкає далеко, бо оточення змінилося. За рікою також не краще, розв'язано молодечий відділ, нема православної церкви. Надійна колись громада по обох боках ріки замовкла, заніміла, але кропивою ще не поросла. Треба туди час від часу навідатися.

Відколи організатор і головний урядник припинили свою місію, район Сейнт Луїс занімів.

32-ий Відділ ім. Олега Ольжича у Філядельфії відбув Загальні збори

Філядельфія, Па.—Тут у залі Товариства Українсько Американських горожан при Френклін вулиці відбулись річні Загальні збори 32-го Відділу ім. Олега Ольжича, які відкрив о годині 2.30 голова Відділу Ярослав Лебідь. Вставши з місць хвилиною мовчанки відмічено пам'ять членів, які відійшли у вічність.

На пропозицію Івана Хитрука вибрано президію зборів у такому складі: мґр Володимир Яців—голова, і Іван Музичка—секретар. Відчитаний порядок нарад прийнято одноголосно. Секретар прочитав протокол з останніх зборів, який прийнято одноголосно. Звіти зі своєї пробробленої праці подали голова Відділу Ярослав Лебідь, скарбник Іван Хитрук, голова Контрольної комісії Стах Максимюк і секретар В. Яців.

Голова у своєму звіті сказав, що у минулих роках, так само і в минулому 1983 році він допомагав секретареві в його праці при збиранні членських вкладок. Скарбник Іван Хитрук поінформував членів про фінансовий стан Відділу. Секретар В. Яців у своєму звідомленні подав точний стан членства Відділу. Загально зорганізовано 19-ть членів в 1983 році, однак, з різних причин відійшло 16-ть членів з Відділу, тому він уважає, що треба всім членам Управи старатися здобути нових членів до Відділу, щоб не тільки втримати але і збільшити стан членства нашого Відділу. Він вірить, що при активній співпраці всіх членів Управи, напевно вдасться здобути кращі висліди в організуванні нових членів до нашого Відділу.

Секретар поінформував членів, що вислано до Централі членських внесків на суму 15,342 доляри, а з каси Відділу виплачено на різні громадські цілі понад 150 долярів. Він допомагав нашим членам у полагоджуванні різних особистих справ. Брав участь у відзначуванні 90-ліття Українського Народного Союзу у Шамокіні.

Як член Контрольної комісії Окружного Комітету Філядельфійської Округи УНС старався вив'язатись

Закінчення на ст. 6.

Володимир Білик переобраний головою Надгадсонської Округи УНС

Джерзі Сиґі, Н. Дж.—Річні Загальні збори Надгудсонського Окружного Комітету Відділів Українського Народного Союзу, які відбулися у неділю, 4-го березня ц.р., в приміщенні місцевого УНДому, переобрали одноголосно головою Окружної Управи Володимира Білика, секретаря 170-го Відділу УНСоюзу та відомого місцевого громадського і союзового діяча, висловлюючи йому признання за працю на цьому пості в минулому році. Разом із ним до Окружної Управи були обрані: Микола Шеремета і Галина Гаврилюк — заступники голови, Йосиф Зубрицький — секретар, Меланія Мілянович — касир, Степан Островський — голова Контрольної комісії та Павлина Балутянська і Стелла Раєн — члени Контольної комісії.

Володимир Білик

Володимир Білик відкрив збори та привітав учасників нарад, зокрема головного секретаря Володимира Сохана, голову сусіднього Окружного Комітету УНСоюзу з Пассейку Івана Хомка та голову Контрольної комісії Пассейської Округи Павла Войнева. Опісля присутні однозгідно вибрали Володимира Білика предсідником, а Йосифа Зубрицького секретарем зборів. Протокол попередніх зборів Округи, що його відчитав секретар Йосиф Зубрицький, затверджено одноголосно, і тоді приступлено до звітів членів Окружної Управи.

Голова Округи В. Білик подав у своєму звіті, що в 1983 році Округа приєднала 108 членів і цим самим виконала на 93 відсотки квоту, яка виносила 115 членів. Найкращими організаторами у звітовому році були: Квітка Стецюк, секретар 25-го Відділу, яка приєднала 47 нових членів і здобула перше місце серед жінок за найбільше число нових членів; дальші місця успішних організаторів Округи зайняли: Микола Шеремета, секретар 70-го Відділу — 16 членів; Володимир Білик, секретар 170-го Відділу — 14 членів; Стелла Раєн, секретарка 171-го Відділу — 14 членів; Богдан Ясінський, секретар 287-го Відділу — 10 членів; Степан Островський, секретар 270-го Відділу — 3 члени; Павлина Балутянська, секретарка 286-го Відділу — 3 члени, та Мирон Сірий, секретар 281-го Відділу — одного члена. Два відділи Округи не приєднали ані одного члена. Далі В. Білик звітував, що він взяв участь у з'їзді голів Округ, який відбувся у звітовому році, в організаційних зборах в листопаді минулого року та святкуваннях 90-річчя УНСоюзу в Шамокіні на запрошення Головного Екзекутивного Комітету УНСоюзу. Він поінформував, що Округи стейту Ню Джерзі запланували спільно вшанувати 20-го травня ц.р. бенкет для відзначення 90-річчя УНСоюзу у місцевому УНДомі, та закликав учасників нарад та членство взяти масову участь у концерті української симфонічної музики, який відбудеться вже 1-го квітня ц.р. в Карнегі Гол у Ню Йорку. В кінці звіту В. Білик подякував усім членам Управи та представникам відділів за співпрацю в Окрузі.

Короткий звіт склав секретар Округи Йосиф Зубрицький, який подякував голові В. Біликові та заступникові голови М. Шереметі за співпрацю та допомогу йому, коли він був перешколжений і треба було його виручати в певних обов'язках. Звіт за касира Окружної Управи Володимира Бутковського, який виправдав свою відсутність, здав Володимир Білик, інформуючи про приходи та розходи каси Округи, і сальдо на час зборів в сумі 1,534.45 дол.

На пропозицію голови Контрольної комісії С. Островського в імені трьох членів комісії (його, Меланії Мілянович і Павлини Балутянської) уступаючій Окружній Управі уділено абсолюторію та висловлено признання і подяку за виконану працю. Внесок Контрольної комісії піддержали Степан Білик і Володимир Козак, після чого прийнято цей внесок одноголосно. Складаючи подяку за перевибір, голова Окружної Управи В. Білик коротко насвітлив плян праці Округи на черговий рік та закликав представників відділів до посиленої праці для УНСоюзу і громади в цьому ювілейному році УНСоюзу. Представник Округи Пассейк Павло Войнів пообіцяв допомогу при влаштуванні чергового Стейтового Дня УНСоюзу — пікніку в Бавнд Бруку. Він теж підкреслив, що УНСоюз — це соборна, найстарша і найбільша українська установа, тому для УНСоюзу треба і варто працювати, щоб він далі зростав та об'єднував усіх українців.

З доповіддю про широку діяльність УНСоюзу виступив головний секретар Володимир Сохан. Він представив працю і найновіші досягнення УНСоюзу, як також пляни діяльности на найближчі роки, зокрема акції для приєднування нових членів, як також на зовнішньому відтинку для загальної української справи.

Вкінці головний секретар В. Сохан висловив в імені Головного Екзекутивного Комітету признання Надгадсонській Окрузі та її кращим організаторам за виконання на 93 відсотки квоти приєднання нових членів і привітав з перевибором голову Округи Володимира Білика та членів Окружної Управи. Привітав зібраних також голова Округи Пассейк Іван Хомко, бажаючи Надгадсонській Окрузі дальших успіхів та складаючи Окружній Управі подяку за співпрацю з його Округою.

В дискусії, яка слідувала після доповіді головного секретаря, взяли участь: Павло Палка, Павло Войнів, Іван Хомко, Йосиф Зубрицький, Ганна Гаврилюк і Галина Білик. Відповіді на порушені союзові та громадські справи дав обширно і вичерпно Володимир Сохан. Закінчив дискусію Володимир Білик закликом до праці для УНСоюзу і запросив усіх до перекуски, що її приготовили Галина Білик і Галина Гаврилюк.

ДОПОВНЕННЯ ДО ВІСТКИ ПРО 70-ИЙ ВІДДІЛ УНС В ДЖЕРЗІ СИТІ

В попередньому числі „Трибуни УНСоюзу" у вістці про річні збори 70-го Відділу УНСоюзу, Товариства Поступовий Клюб, в наслідок друкарської помилки подано неповний склад обраного на 1984-ий рік Уряду Відділу. На цих зборах були обрані: Стефан Білик—предсідник, Микола Шеремета-секретар, Петруся Коваль—заступник предсідника, Марійка Рут (Шеремета)—касир, Михайло Пилипчак-голова Контрольної Комісії, Дмитро Тхір—член Контрольної Комісії.

КОЛИ ПОДОРОЖУЄТЕ:

- АВТОМ власним або чужим
- АВТОБУСОМ
- ПОЇЗДОМ
- ЛІТАКОМ
- чи КОРАБЛЕМ

всюди і завжди коронить Вас

акцидентова грамота

УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ!

Д-р М. Снігурович переобраний на голову Союзової Округи Ню Гейвену

У неділю, 18-го березня ц. р., в 3-ій год. по полудні відбулися в залі Української Католицької Церкви св. Володимира при Венцел Терес Стемфорд, Конн., річні Загальні збори Окружного Комітету відділів, УНСоюзу в Ню Гейвен, Конн.

Збори відкрив довголітній голова Округи д-р Михайло Снігурович, привітавши всіх учасників Зборів та присутніх: Уляну Дячук, головного касира УНС і проф Івана Телюка, почесного голову Округи

Зборами провадила президія у складі: Яків Нестерук—голова і Тарас Сливінський—секретар.

Збори перевибрали на 1984 рік Управу Округи у такому складі: проф. Іван Телюк-почесний голова; д-р Михайло Снігурович—голова, Яків Нестерук—заступник голови; Тарас Сливінський—секретар; Василь Добчанський—касир. Вільні члени Управи: Степан Тарасюк, Ірена Олійник, Дмитро Стець, Осип Гладун, Василь Романишин. До Контрольної комісії увійшли: Володимир Василенко, Григорій Гіна і Степан Михайлишин.

Звітуючи за свою діяльність у 1983 році, д-р М. Снігурович, як голова Округи, подав, що 19-го березня 1983-го року відбулися в Гартфорді Річні наради. Опісля були ще наради у Савт Віндзор і в Гартфорді в справі завмираючих відділів. Він постійно був у контакті зі всіма відділами Округи і заохочував до організаційної праці. Вислід цих старань був задовільний, бо всі відділи, за виїмком двох придбали у 1983 році нових членів.

Голова Округи роздавав на градуаційних святкуваннях шкіл українознавства грошові нагороди, призначувані УНСоюзом для найкращих градуантів. При цій нагоді він все старався дати дітям інформації про УНСоюз. Д-р М. Снігурович був на зборах Відділу у Гартфорді. При нагоді участи в Українському Домі відбулися збори у Стемфорді. З черги відбулися 25-го вересня 1983 року у Виллимантику успішні Організаційні наради.

У справі організування нових членів він їздив до відділів у Дербі й Бристолі, а відділи, куди звертався, дали членів.

Відділ 59-ий запросив його на свої Річні збори, на 29-го січня ц. р., і він з приємністю взяв участь. Він був також учасником нарад голів Округ в червні 1983 року на Союзівці. Крім участи в зборах, голова Окружного Комітету був постійно в контакті з Головною Канцелярією, як і зі всіми відділами. На його думку, справи організаційні є найважливіші, і тому він був і є готовий допомогти безкоштовно в цій ділянці кожному відділові, якщо його допомога буде побажана. Переглянувши статистику організаційних здобутків Округи, д-р Снігурович ствердив що організаційну квоту у кількості 100 членів виконано на 66 відсотків.

Першуном в організаційній праці був секретар 59-го Відділу Тарас Сливінський, який придбав 25 членів. На другому місці був проф Іван Телюк, секретар 414-го Відділу, який приєднав 9 членів. Василь Ромашин, секретар 254-го Відділу здобув 7 членів. По три члени придбали секретарі відділів 54-го і 277-го Василь Добчанський і Семен Кравець. По два члени зорганізували Ірена Олійник, секретар 387-го Відділу, і Осип Гладун 277-ий Відділ. Вісім відділів мали у 1983 році по одному новому членові. Секретар Округи Тарас Сливінський у своєму звіті подав, що був постійно активним у своєму 59-му Відділі, де відбулася забава, дохід з якої був призначений на медичну допомогу малому Ростикові з Польщі. Його Відділ висвітлював фільм УНСоюзу „За стерном долі".

Касир Округи Василь Добчанський подав до відома, що не всі відділи вплачують до Окружного Комітету по п'ять центів від кожного дорослого члена, як було встановлено. Сальдо каси Округи виносить тепер 563.80 долярів.. Він апелював до всіх представників відділів, щоб вирівняли свої зобов'язання до каси Округи, якщо вони досі цього ще не зробили. За Контрольну комісію звітував Володимир Василенко, стверджуючи, що книжки перевірені і що сума грошей, подана касиром, правильна.

д-р Михайло Снігурович

Управа Окружного Комітету працювала задовільно.

Опісля предсідник нарад покликав до слова Уляну Дячук, головного касира УНСоюзу.

Уляна Дячук попросила присутніх встати і хвилиною мовчанки вшанувати пам'ять недавно померлого почесного члена Головного Уряду та колишнього заступника головного предсідника Богдана Зорича з Торонто.

Потім у першій частині доповіді вона ствердила, що ці збори відбуваються саме у 90-ліття заснування УНСоюзу. Нав'язуючи до того, вона подала коротко причини створення цієї організації її завдання та аналізу як з тих завдань за 90 літ організації вив'язалася, підкреслюючи на початку існування велику роботу УНСоюзу проти визискування робітників та проти насильної американізації. УНСоюз вів постійно культурно-освітню працю, закликуючи до тісного зв'язку з Україною, що в практиці доказано ділом у формі великих грошових збірок для піддержки жертв австрійського терору під час страйків, жертв польського терору, збірок фондів для вдержання рідних шкіл, для купна Дому Інвалідів у Львові і т. д.

У рамках праці для освідомлення західнього світу про історію і культуру України треба згадати багато англомовних видань, фінансованих УНСоюзом, а в першу чергу, видання короткої „Історії України" проф. М. Грушевського, як і двотомної англомовної Енциклопедії Українознавства.

Опісля У. Дячук дала перегляд організаційно політичної праці, яку вклав УНСоюз у розбудову і закріплення українського громадського життя в Америці, вказуючи на те, що він завжди стимулював та унапрямлював всі нові почини американських українців, прагнучи до об'єднаний у своїх рядах якнайбільшого числа свідомого елементу. Провід УНСоюзу уважав, що громада загине без сильної організації, опертої на добрій фінансовій базі.

В другій частині свого слова Уляна Дячук дала перегляд організаційних здобутків цілої установи за 1983 рік та його фінансового стану. Звернувши свою увагу на організаційні осяги Окружного Комітету, вона склала щирі гратуляції першунові Округи Тарасові Сливінському, секретареві 59-го Відділу, який придбав у 1983 році 25 членів, як і всім іншим організаторам, які в міру своїх можливостей та обставин дуже добре вив'язалися із своїх організаційних завдань. Організаційна праця в біжучому році є дуже добра, бо вже здобуто 12 нових членів у чотирьох відділах Округи.

Після доповіді у дискусії взяли участь: Василь Гіна, Степан Рочняк, Володимир Василенко і Степан Тарасюк.

На закінчення зборів перевибраний голова д-р Михайло Снігурович подякував за довір'я до нього й інших членів Управи Окружного Комітету. Він ствердив, що ці збори були чи не найчисленніші від довшого часу, бо взяло участь 30 осіб Просив всіх присутніх співпрацювати та ще краще розгорнути організаційні старання для збільшення числа нових членів.

Закінчення на ст. 6

СОЮЗОВЦІ! ЖИТТЬОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ НА МАЛУ СУМУ НЕ Є ЖАДНИМ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯМ. ПЕРЕВІРТЕ НЕГАЙНО ВИСОТУ СВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ І ПІДНЕСІТЬ ЙОГО ДО ТАКОЇ СУМИ, ЯКА ВІДПОВІДАЛА Б ПОТРЕБАМ ВАШОЇ РОДИНИ. ЧИМ БІЛЬША РОДИНА, ТИМ БІЛЬШЕ ТРЕБА МАТИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ. В УКРАЇНСЬКОМУ НАРОДНОМУ СОЮЗІ МОЖНА ЗАБЕЗПЕЧИТИСЬ НА НЕОБМЕЖЕНУ СУМУ 50,000, 100,000, 200,000 І БІЛЬШЕ ДОЛ. РАДИМО ВАМ ЩЕ СЬОГОДНІ ПЕРЕВІРИТИ ВИСОТУ ВАШОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ.

В. Гавриляка переобрано на голову Рочестерської Округи УНС

Рочестер, Н. Й. (с.г.) — Тут у суботу, 24-го березня, ц.р., в залі Українського Народного Дому відбулися річні Загальні збори Округи Рочестер, які були получені з Секретарсько-Організаційним Курсом. Курс, у якому взяло участь біля 30-ти відділових урядовців, відкрив точно о год. 10:30 ранку головний радний і голова Округи Володимир Гавриляк. Він сказав вступне слово, привітав всіх присутніх, а між ними доповідачів під час курсу — головного секретаря Володимира Сохана і головного організатора Степана Гавриша, якого запросив до дальшого ведення курсу.

Володимир Гавриляк

Привітавши присутніх, Степан Гавриш познайомив курсантів з програмою курсу, а відтак запросив до слова головного секретаря Володимира Сохана, який привітав присутніх союзовців. Потім приступлено до лекцій, яких, згідно з програмою, виголошено п'ять.

Володимир Сохан говорив про „Основи життьового забезпечення — про роди союзового забезпечення і про обов'язки секретарів відділів", а Степан Гавриш говорив про „Значення вишколу секретарів-організаторів, про наш „товар" і як здобувати членів — психологія забезпеченевої акції". По кожній лекції були питання від курсантів, на які відповідали доповідачі. Слід підкреслити, що курс був надзвичайно вдалим. Курсанти засипали доповідачів речевими питаннями, що було доказом великого заінтересовання слухачів союзовими справами.

Після закінчення курсу в пополудневих годинах відбулася спільна гостина - перекуска для всіх присутніх, а відтак, згідно з денним порядком, почалися річні Загальні збори Окружного Комітету, який об'єднує 10 відділів, що разом нараховують понад 1,700 членів. Наради відкрив голова Округи В. Гавриляк і, на бажання присутніх, ними проводив; протоколянтом обрано Дмитра Пристая, який і відчитав протокол із останніх річних зборів, який було прийнято без змін. Відтак приступлено до звітів. Першим звітував голова Володимир Гавриляк, а його доповнив секретар Дмитро Пристай. Звітуючи за працю цілости Округи, голова в першу чергу поінформував про організаційні успіхи. За його словами, Округа придбала в звітовому часі 75 нових членів, виконавши організаційну квоту на 83 відсотки. При тому він згадав поодиноких секретарів, які придбали тих 75 членів. (Тут слід згадати, що В. Гавриляк, як секретар 316 Відділу, придбав 47 членів, про що він не згадав). При тому він сказав, що в Окрузі було три відділи, які не придбали нових членів. Потім голова інформував про те, що весь час був у контакті з відділовими Управами, репрезентував Округу під час річних громадських імпрез, був учасником Конференції голів на Союзівці, був ініціятором організаційних осінніх нарад, а також займався пляном відбуття секретарського курсу. Запрошений до звіту секретар Округи Дмитро Пристай поінформував про писання протоколів під час річних і організаційних нарад. Він був також протоколянтом під час нарад членів Управи, а крім того весь час був у контакті з головою Округи й іншими членами Управи. За перешкодженого касира Миколу Лилака звітував голова В. Гавриляк, а за Контрольну комісію звітував дир. Михайло Малиновський. Він ствердив, що провірив діловодство секретаря та голови, яке є ведене взірцево, і тому запропонував в імені Контрольної комісії уділення уступаючій Управі вотуму довір'я.

По звітах були запитання і дискусія, у яких взяли участь Василь Попович, Петро Дзюба, Стефан Приймак і А. Скибіцький.

Потім приступлено до вибору Управи і Контрольної комісії на біжучий рік. Управу обрано у такому складі: Володимир Гавриляк - голова, Константин Шевчук - почесний голова, Дмитро Пристай - секретар і Микола Лилак - касир. Контральну комісію знову очолив дир. Михайло Малинівський, а членами обрано Василя Поповича і мгра Петра Лещишина. Членами Управи обрано Марію Ковальчук і Марію Свериду.

Опісля предсідник президії запросив до слова головного секретаря УНС Володимира Сохана, який в першу чергу привітав усіх присутніх від Екзекутивного Комітету; привітав новообрану Управу та побажав їй гарних успіхів в ювілейному році Батька Союзу. Відтак він висловив подяку відділовим урядовцям за виконання квоти в звітовому році на 83 відсотки, згадавши при тому, що великою заслугою в тому є віддана праця голови Округи головного радного Володимира Гавриляка. Відтак Володимир Сохан коротко заторкнув у своїй промові всі важливіші ділянки цілости союзової праці. А говорячи про загально-громадські справи, то, за його словами, роздор, який заіснував в українській громаді, не приносить нікому користи, а лише нашим ворогам, і тому змагаємо до замирення. Початком того є те, що українська громада об'єднано відзначить 20-річний ювілей будови пам'ятника Тараса Шевченка в Вашінгтоні, що відбудеться у неділю, 16-го вересня ц.р.

По доповіді В. Сохана були деякі питання, на які всі одержали вичерпні відповіді. Після цього приступлено до схвалення пляну праці в ювілейному році. Голова Округи В. Гавриляк заявив, що всі відділи, приналежні до Округи, мусять придбати нових членів, і тим самим Округа виконає квоту, яка виносить 90 членів. Присутні схвалили святочно відзначити 90-річний ювілей УНСоюзу і це відбудеться в осінніх місяцях.

Перед закінченням нарад голова Округи повідомив, що прийшла вістка про те, що помер син почесного голови Константина Шевчука; в імені всіх присутніх В. Гавриляк висловив співчуття К. Шевчукові.

Наради закрив голова В. Гавриляк подякою від усіх членів Управи за вибір, а відтак під час перекуски зібрані продовжували розмови на союзові теми.

УКРАЇНСЬКА СВІТЛИЧКА ДОПОМАГАЄ БАТЬКАМ ВИХОВУВАТИ ДІТЕЙ.

Округа УНСоюзу Сиракюзи-Ютіка відбула річні Загальні збори

У неділю, 25-го березня ц. р., о год. 2-ій по полудні відбулися в Сиракюзах, Н. Й., у залі Українського Народного Дому річні Загальні збори Округи.

д-р Іван Гвозда

Голова Округа д-р Іван Гвозда відкрив наради та привітав присутніх, зокрема головного предсідника УНСоюзу д-ра Івана О. Флиса.

На голову Президії зборів покликано о. декана В. Ткача, а на секретаря—Миколу Павлова. Голова Президії провів молитву, а М. Павлів відчитав протокол з попередніх Загальних зборів.

Голова Округи, звітуючи, ствердив, що в 1983 році праця Округи не була дуже успішною. Обіцяв, що в 1984 році Округа докладе всіх зусиль до того, щоб організаційні здобутки були багато кращими. Касир Микола Велич подав касовий звіт.

На пропозицію Контрольної комісії уділено абсолюторію уступаючій Управі. Голова Номінаційної комісії Володимир Кропельницький запропонував, щоб Окружну Управу переобрати в такому складі: д-р Іван Гвозда—голова; Іван Чопко—заступник голови; Ярослав Сенишин—секретар; Микола Велич—касир.

Головний предсідник д-р Іван О. Флис у своєму слові погратулював секретарям відділів Округи за ту працю, яку вони виконали на протязі 1983 року, і ствердив, що інфляція і безробіття у великій мірі причинилися до організаційних неуспіхів. Але при тому він підкреслив, що він не чув і ніде не читав, щоб будь-які асекураційні компанії призначили суму 50,000 долярів на стипендії студентам та суму 20,000 долярів на дотації для українських організацій, як це робить з року в рік УН Союз. Потім він говорив про Союзівку і про пляни злуки УНСоюзу з УБСоюзом. Повідомив, що 16-го вересня 1984 року відбудеться у Вашінгтоні спільне святкування УККА з УАКРадою 20-ліття побудови там пам'ятника Тарасові Шевченкові.

Після слова головного предсідника М. Павлів вніс резолюцію, якою запротестував проти членства УНСоюзу в УАКРаді. Він хотів знати, хто дораджував УНСоюзові вступити в члени УАКРади, чому її очолив д-р Іван О. Флис, чому не переведено референдуму членства в справі УАКРади. Відносно статтей, які появляються у „Свободі", запитався, кому вони приносять користь, і вимагав відпартійнення „Свободи", бо коли це не станеться, Округа займе до цього відповідне становище.

Головний предсідник дав вичерпні відповіді на всі питання.

Предсідник нарад о. В. Ткач запропонував, щоб не переводити голосування над вищезгаданою резолюцією, але щоб внескодавці вислали її безпосередньо до Головної Канцелярії.

Потім порушено справу сен. Павла Юзика і його членство в СКВУ, як теж справу ген. Петра Григоренка, на що головний предсідник теж дав вичерпну відповідь.

Збори закрито молитвою. Після цього слідувала перекуска.

Відбулися Загальні збори 127-го Відділу УНС

У неділю, 15-го січня ц.р., відбулися річні Загальні збори 127-го Відділу Братства св. Миколая у церковній залі св. Миколая при вулиць Филмор-Онейда.

Збори відкрив і ними провадив голова Відділу Василь Шарван, який привітав присутніх і покликав голову Округи Романа Конотопського до президії. Хвилиною мовчанки вшановано пам'ять членів Братства, що відійшли у вічність. Голова подав порядок зборів, який був прийнятий без змін.

Софія Безушко прочитала протокол із попередніх Загальних зборів, який прийнято без змін. Голова Відділу В. Шарван подав звіт із своєї діяльности і подякував членам за співпрацю.

Фінансова секретарка Марія Гаравус докладно поінформувала про членський і фінансовий стан Відділу, який начислює 393 члени. В 1983 році приєднано 18 нових членів. Касир Петро Гаравус звітував про фінансовий стан Відділу.

Звіт Контрольної комісії подав Дмитро Пітолай. Контрольна комісія у складі: Михайло Гнатів, Дмитро Ганущак і Дмитро Пітолай провели контролю книговодства Відділу при участі фінансової референтки М. Гаравус і касира П. Гаравус 9-го січня цього року. Після закінчення звітів розпочалася дискусія над ними та іншими актуальними справами.

Голова Округи Роман Конотопський поінформував присутніх про стан Бафалівської Округи і закликав до дальшої праці, а головно—приєднувати нових членів для Відділу, і передав привіт від Централі УНС для Управи і членства Відділу за прикладне ведення праці у відділі.

Фінансова референтка М. Гаравус звернулась зі закликом до зборів, щоб шукати і підготовляти молодого фінансового секретаря для Відділу, бо її вік і стан здоров'я не дозволяє їй докладно виконувати фінансові обов'язки. Голова В. Шарван доповнив заклик М. Гаравус; справа придбання молодих членів є дуже важлива. Якщо ми не будемо мати молодого припливу до Відділу, то наш Відділ буде завмирати.

Василь Шарван попросив Контрольну комісію уділити абсолюторію уступаючій Управі, що присутні одноголосно підтримали. Після того приступлено до вибору нової Управи на 1984 рік. Управу вибрано в такому складі: Василь Шарван—голова, Петро Пітолай—заступник голови і рекордовий секретар; Марія Гаравус—фінансовий секретар; Петро Гаравус—касир; Софія Безушко і Василь Артимович—члени. Контрольна комісія: Михайло Гнатів, голова, Дмитро Ільківський і Дмитро Ганущак—члени.

Закриваючи збори голова Василь Шарван подякував присутнім за довір'я і вибір та запросив на перекуску, яку дбайливо приготовила фінансова референтка Марія Гаравус.

Дмітро Пітолай

Олбанська Округа УНС відбула Загальні збори

Трой, Н. Й. (І. Д.) — Голова Олбанської Округи відділів УНС — Трой, Амстердам, Гадсон, Вотервліт, Кергонксон, Коговз, Пітсфілд — Михайло Савків, відкрив Загальні річні збори 31-го березня ц.р. в год. 2:35 по полудні, у церковній залі парафії Покрови Пресв. Богородиці, при участі 27-ох членів. Він привітав головного радного УНС В. Кваса і закликав встати з місць і хвилиною мовчанки вшанувати пам'ять померлих членів.

Павло Шевчук

До президії зборів вибрані: голова Я. Кушнір, секретар І. Дурбак, що прочитав протокол з останніх річних зборів з 9-го квітня 1983 року, який прийнято.

Голова М. Савків звітував, що в 1983 році Олбанська Округа придбала 38 членів: по 13 Вотервліт і Кергонксон, 6 Коговз, 5 Амстердам, одного — Трой. Гадсон і Пітсфілд не придбали нових членів. Він належав до Окружного Громадського Комітету вшанування жертв голоду в Україні в 1933 році; брав участь у всіх місцевих і окружних імпрезах; був на голодовій маніфестації в Ню Йорку. На закінчення шкільного року у школі українознавства у Вотервліті вручив градуантам чеки по 25 дол. від Головної Управи УНС. Вкінці подякував усім членам Управи за добру співпрацю.

Касир К. Варшона звітував, що сальдо з 1983 року було 312,82 дол., приходів 90 дол., розходів 40.15 дол. Тепер сальдо становить 362.67 дол. В імені Контрольної комісії П. Шевчук ствердив, що касові книги в порядку і поставив внесення уділити абсолюторію уступаючій Управі. В дискусії взяли участь: А. Урбан, В. Варшона, М. Савків, Я. Кушнір, І. Дурбак, В. Квас, П. Шевчук і інші. Порушено справу недіяльности деяких відділів, слабий приріст нових членів, брак організаційних зборів, причини занепаду. Одноголосно ухвалено абсолюторію уступаючій Управі.

А Урбан вніс листу кандидатів до нової Управи: голова — П. Шевчук; заступник голови — Стефанія Гаврилюк з Кергонксону; секретарі: І. Дурбак і В. Колодій; касир — В. Варшона, організаційний референт — Є. Наболотний; вільний член — Р. Гарасимяк; Контрольна комісія: М. Савків — голова, Степан Єдинак і В. Кошикар — члени. Листу прийнято більшістю голосів.

Нововибраний голова П. Шевчук перебрав ведення зборів, подякував за вибір, представив секретарку 88-го Відділу УНС у Кергонксоні Стефанію Гаврилюк. Він ствердив, що обидва відділи УНС у Гадсоні та в Пітсфілді не працюють, занедбано їх, але треба відбути там збори, щоб оживити їх діяльність. Досі були різні спроби, але вони не вдалися.

Головний радний УНС В. Квас закликав встати з місць і хвилиною мовчанки вшанувати пам'ять померлого секретаря 88-го Відділу УНС в Амстердамі, проф. Васькова. Він підкреслив потребу відзначення 90-ліття УНС. Переживаємо різні труднощі: неспокій у громадах, нестабільність в економіці, справа з грамотами, померло 805 членів, втрачено 1040 членів. Олбанська Округа виповнила свою квоту досі на 42 відсотки. До позитивів належить факт, що майно УНС дійшло до 50 мільйонів, всі поверхи в будинку УНС винайняті, збільшилося число передплатників „Українського Тижневика". Існує потреба нових людей, нових ідей, нової системи. Вкінці він висловив побажання, щоб Олбанська Округа стала одною із найкращих. Оплесками прийнято цю будуючу промову.

У жвавій дискусії М. Савків порушив справу злуки УНС з УБС, бо ще багато справ не уточнено. О. Білинський вважав, що треба скликати збори в Гадсоні і Пітсфілді, щоб оживити діяльність тамошніх відділів УНС. В. Варшона порушив справу прав членів, що після 20 літ вибрали свої поліси. Чи члени УНС, народжені в Україні, мусять передплачувати „Свободу"? Чи за відмовлення передплати „Свободи" їх треба суспендувати? У дискусії брали участь: А. Урбан, Ст. Гарбач, І. Удич, М. Бобеляк, М. Савків, П. Шевчук, Р. Гарасимяк, І. Дурбак, І. Карабін. Їм вичерпно відповів В. Квас.

Голова П. Шевчук пригадав, що Олбанська Округа має виповнити свою квоту — 90 нових членів, з того за три місяці вже приєднано 16 членів. За 6.50 дол. можна забезпечитися на 5,000 або 10,000 дол. Треба старатися за стипендії для студентів.

В. Квас заохотив нашу молодь і все членство прибути на Союзівку на 22-го вересня, на вибір „Місс Союзівки", тоді можна буде і відзначити 90-ліття УНС.

Голова П. Шевчук закрив збори в год. 4:38 по полудні і запросив на перекуску, що її приготовили союзанки Марія Єдинак і Анна Коцан.

59-ий Відділ Українського Народного Союзу у Бриджпорті відбув Річні збори

У неділю, 22-го січня цього року, відбулися Загальні річні збори 59-го Відділу Українського Народного Союзу у приміщенні української католицької церкви в Бриджпорті, Конн.

Предсідник Відділу Дмитро Стець відкрив збори о годині 2:15 по полудні, привітав членів і попросив всіх до спільної молитви. Присутні вшанували хвилиною мовчанки померлих членів Відділу. Потім рекордовий секретар Степан Тарасюк прочитав порядок зборів, що його присутні ухвалили. На бажання членів зборами проводив предсідник Відділу Дмитро Стець. Рекордовий секретар Є. Тарасюк прочитав протокол із минулорічних зборів, який був прийнятий без змін. Касир Василь Макійчук прочитав звіт виключно зі стану майна Відділу. Фінансовий секретар Тарас Сливінський звітував обширно за цілорічні приходи і розходи і фінансовий стан Відділу. Як у попередніх роках, так і цього року показалось, що 59-ий Відділ поступово зростає: цього року фінансовий секретар приєднав 25 нових членів; збільшилось майно Відділу. Це завдяки фінан-

Закінчення на ст. 6.

Округа УНСоюзу Торонто відбула річні Загальні збори

У неділю, 11-го березня ц.р., о год. 2:30 по полудні, відбулися в Торонто, Канада, в залі парафії Пресвятої Евхаристії річні Загальні збори Окружного Комітету відділів УНС.

Василь Шаран

Голова Округи Василь Шаран відкрив збори, привітав чисельно зібраних присутніх та попросив о. Мирона Стасева провести молитву.

На голову Президії зборів покликано головного радного Василя Дідюка. Протокол з останніх Загальних зборів відчитав секретар Округи Іван Шлапак.

Голова Округи В. Шаран, звітуючи, ствердив, що праця Округи у 1983 році не була задовільна, а також Окружна Управа ще не намітила ніяких плянів для вшанування 90-ліття УН Союзу. Обіцяв, що в найближчому часі Округа намітить такі святкування, можливо, на осінь цього року.

За неприсутнього касира Округи Якова Бурія, касовий звіт подав Леонід Філь.

Після звіту Контрольної комісії, на пропозицію Л. Філя, одноголосно уділено абсолюторію уступаючій Управі.

На пропозицію Номінаційної комісії вибрано Окружну Управу на 1984 рік у такому складі: Василь Шаран — голова; о. Мирон Стасів — заступник голови; Іван Шлапак — секретар, Гаврил Миськів — касир. Контрольна комісія — Степан Вовк, Михайло Грицишин і Леонід Філь. Організаційний референт — Дмитро Попадинець.

Голова Президії Василь Дідюк попросив до слова д-ра Івана О. Флиса. Головний предсідник погратулював поодиноким секретарям Округи — Г. Миськову, Б. Зоричеві та П. Крутиголові за їхні організаційні успіхи у 1983 році, а при тому заохочував до подібної праці інших секретарів Округи. Подав, що в 1983 році майно УНСоюзу зросло на 1,870,000 дол.

Після слова головного предсідника вив'язалася жвава дискусія, у якій взяли участь майже усі присутні.

Запляноване раніше засідання Канадського Представництва не відбулося.

Після закриття зборів голова Округи запросив присутніх на перекуску.

Бостонська Округа УНС відбула річні Загальні збори

Бостон, Масс.—Тут у суботу, 24-го березня ц.р., в залі української католицької церкви відбулися річні Загальні збори Окружного Комітету відділів УНСоюзу Округи Бостон.

Володимир Гетьманський

Збори відкрив голова Округи Володимир Гетьманський, який привітав пароха місцевої церкви о. декана Петра Огірка, заступника головного предсідника УНС д-ра Мирона Куропася та всіх присутніх відділових урядовців й конвенційних делегатів. По традиції, збори розпочато молитвою, яку провів о. П. Огірко, а при тому вшановано померлих членів хвилиною мовчанки.

Потім обрано президію для проведення зборів у такому складі: д-р Іван Дідюк, голова, і Дмитро Ґалонзка, секретар. До президії був також запрошений парох о. декан П. Огірко. Дмитро Ґалонзка прочитав протокол з останніх Загальних зборів, який принято без поправок. Відтак приступлено до звітів.

Першим звітував голова В. Гетьманський, який дав огляд праці цілости Округи. Він сказав, що в звітовому часі союзовці мали нагоду оглянути союзовий фільм „За стерном долі"; як голова він брав участь в Конференції голів на „Союзівці"; був в контакті з відділовими секретарями. Також як голова Округи брав участь у бенкеті української православної парафії з нагоди 25-річного ювілею.

Секретар Дмитро Ґалонзка сказав, що весь час був у контакті з головою і іншими членами Управи УНС, а касир Дмитро Мельник заявив, що каса Округи не має фондів і тому він не мав жодних виплат.

За Контрольну комісію звітував голова д-р Іван Дідюк, який поінформував, що книговодство як секретаря, так і касира є ведено взірцево і тому поставив внесок на уділення абсолюторії членам уступаючої Управи.

Після запитань і дискусії над звітами приступлено до вибору Управи і Контрольної комісії на 1984 рік, яку обрано у такому складі: Володимир Гетьманський, голова; Василь Міґован, заступник; Дмитро Ґалонзка, секретар; Дмитро Мельник, касир. Контрольну комісію далі очолив д-р Іван Дідюк, а членами обрано Анну Ремік і Михайла Волощука.

Відтак до слова був запрошений заступник головного предсідника УНС д-р Мирон Куропась, який, в першу чергу, привітав всіх присутніх від Екзекутивного Комітету, привітав новообрану Управу та побажав гарних успіхів в ювілейному році Батька Союзу. Опісля доповідач у своїй доповіді заторкнув всі ділянки праці цілости Союзу, згадавши про фінансові справи, видавничі, організаційні і при тому згадав про організаційну працю Округи. Він також коротко згадав про історію УНСоюзу, вказуючи на великі заслуги піонерів, які, не зважаючи на невідрадні обставини, віддано працювали для розбудови братської допомогової установи.

Після доповіді д-ра Мирона Куропася були до нього питання, а відтак відбулася дискусія, під час якої заторкнено справи УНСоюзу та української громади. В сприятливій атмосфері дискутанти висловили свої погляди відносно поміщуваних статтей у „Свободі", які, на їхню думку, є односторонніми, що шкодить в приєднуванні нових членів до Союзу. В да-

Закінчення на ст. 6.

ДОРОГІ ЗЕМЛЯКИ-УКРАЇНЦІ! ТІЛЬКИ П'ЯТЬ ХВИЛИН ВАШОГО ЧАСУ КОШТУЄ ПРИДБАННЯ ЖИТТЬОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ. ЙОГО БРАК ВАШІ РІДНІ МОЖУТЬ ВІДЧУВАТИ ДОВГИЙ ЧАС. ТОМУ ЩЕ СЬОГОДНІ ЗАБЕЗПЕЧІТЬСЯ В УКРАЇНСЬКОМУ НАРОДНОМУ СОЮЗІ!

Ювілейні відзначення УНСоюзу і „Свободи" в Дітройті

Раніше заповіджені відзначення 90-ліття УНСоюзу, „Свободи", 50-ліття „Українського Тижневика" та 30-ліття „Веселки" відбулися тут в неділю, 25-го березня 1984 року, з великим успіхом. Відзначення що мали форму Ювілейного бенкету з вокально-розваговою частиною програми, відбулися в бенкетовій залі Українського Культурного Центру у Воррені, Миш.

Роман Татарський — головний радний і голова Окружного Комітету відділів УНС, точно о год. 4-тій по полудні (виїмок на наших імпрезах), відкриваючи програму, привітав біля 400 зібраних учасників у виповненій по береги залі (квитки були випродані два тижні перед імпрезою). У вступному слові він вказав на ювілятів УНС і „Свободу", як творців свідомої української спільноти поза межами України; підкреслив „Український Тижневик" як чинник, що на протязі 50 років формує національний світогляд тут народженого українця і „Веселку", яка вже 30 років виховує молоде покоління. Ювіляти є надбанням і гордістю всієї української спільноти у вільному світі і служать її потребам. Дальше ведення програми передав Василеві Папіжові.

Загальними оплесками присутні привітали Почесну президію, яку представив В. Папіж у складі: головний редактор „Свободи" Зенон Снилик, духовники обидвох наших церков — о. Вернард Панчук, ігумен ЧСВВ, о. Нестор Столярчук, настоятель катедрального храму св. Покрови та о. Константин Височанський, парох церкви св. Йосафата. Впоряд засідали також: Павло Дуда, почесний голова Округи УНС; Зенон Василькевич, голова Метрополітального Відділу УККА; Роман Татарський — головний радний УНС; проф. Стефан Віхар — англомовний керівник програми; Марта Василькевич і Олена Папіж.

Потім він згадав основоположника „Свободи" о. Григорія Грушку і першого голову УНС Теодозія Талпаша. Вказав на світлі постаті Батька-Союзу Миколу Мурашка, Луку Мишугу, Дмитра Галичина, а на терені Дітройту Івана Іванчука і Володимира Дідика. Вони й тисячі таких створили славне минуле і вказали нам, як перeємникам дорогої спадщини, шлях до світлого майбутнього.

Згодом о. ігумен Вернард Панчук провів вступну молитву і поблагословив трапезу. Милу атмосферу в часі трапези створювала мелодійними звуками на акордеоні Уляна Бадинська, член ансамблю „Чорноморські Козаки" з Рочестеру, Н. Й.

Запрошений до слова головний редактор „Свободи" З. Снилик своєю красномовністю та глибоким змістом свого слова прикував увагу присутніх. Його промова не була трафаретною, як то звичайно водиться на подібних святкуваннях, але зовсім новою, збудована на наочних фактах. Її зміст можна б окреслити як „Вплив Свободи і дії УНС на суспільно-громадську активність української спільноти в ЗСА і Канади". Як зразок, вказав на громаду Дітройту, що може бути прикладом для інших. Тут у 1933 році зродився „Український Тижневик"; Дітройт дав почин до ЗУАДКомітету; він є осідком славної Капелі Українських Бандуристів; тут появляється єдиний в цілому світі український гумористичний журнал „Лис Микита", редактором якого є неперевершений гуморист-сатирик мистець Едвард Козак; тут творчо діє суспільно-політична діячка д-р Маруся Бек; тут є одна із чотирьох у ЗСА українська середня школа; в Дітройті є перша у ЗСА етнічна радіостанція, керівником українського радіомовлення є інж. В. Колодчин; тут з успіхом працює понад два десятки років Школа українських народних танків Йоанни Драгінда-Кульчицької; „Соловейком Дітройту" є відома оперова співачка Христина Романа Липецька; Централя українських Кредитівок знайшла свій осідок в Дітройті; тут в процесі будови „Українське Село", що буде служити старшим віком українцям. Ред. Снилик згадав цілу низку суспільних установ з їх динамічною діяльністю, які є наче відлунням кличів „Свободи", що вона їх голосить вже 90 років, та УНСоюзу, який діяв у напрямі розвитку різних галузей суспільного життя, допомагаючи їм морально, а нерідко також і фінансово.

В другій частині промови, англійською мовою, ред. З. Снилик з'ясував світогляд та суспільні дії тієї генерації, що народилася тут і виховувалася на ідеях, голошених „Українським Тижнивиком". Спонтанними і довготривалими оплесками учасники нагородили промовця.

Громадські організації Дітройту солідаризувалися із закликом Окружного Комітету — не влаштовувати в цей день своїх імпрез, і тим чином ювілейні відзначення УНС-„Свободи" були насправді всегромадським святкуванням. Ціла низка установ надіслали свої привіти та побажання, що їх відчитав у черговій точці програми В. Папіж, а саме: Метрополітальний Відділ УККА, Окружна Управа Українського Братського Союзу, Рада Прихильників Української Народної Республіки, Українське Патріярхальне Товариство, Кредитівка „Самопоміч", Товариство Українських Інженерів, Товариство „Рідна Школа", Окружна Управа ОДВУ, Союз Українок Америки, відділи: 5, 63 і 81, Дирекція „Українського Села", Українсько-Американський Осередок, Пласт — станиця у Дітройті, Капеля Українських Бандуристів, Відділ Об'єднання Прихильників Визвольної Боротьби України, Об'єднання кол. Вояків УПА, Емілія Запорожець та інші.

Приємним моментом для учасників святкування було відзначення заслужених союзовців. Роман Татарський, цим разом як головний радний і відпоручник Головної Екзекутиви УНС, вручив 18 відзначень тим союзовцям, які на протязі минулого чвертьстоліття причинилися до розвитку УНС на терені Округи Дітройт. Тут

Промовляє ред. З. Снилик

із технічних причин обмежимося до кількох, а саме: Павло Дуда із Віндзор, Канада, колишній головний радний і почесний голова Округи; Михайло Бабій, активний діяч УНС на протязі понад 60 років; Омелян Масний з Емерстбургу, Канада, основник і довголітній секретар 506-го Відділу; д-р Атанас Слюсарчук, секретар 174-го Відділу; Ярослав Базюк — секретар 175-го Відділу; Стефанія Федик — секретарка 292-го Відділу; Ольга Марущак — секретарка 82-го Відділу; Петро Залуга — секретар 183-го Відділу; Михайло Бобер — секретар 235-го Відділу у Росфорді, Огайо; Григорій Корб'як — секретар 165-го Відділу; мгр Володимир Літинський — секретар 341-го Відділу у Віндзорі, Канада, та ціла низка секретарів менших відділів.

Закінчивши офіційно-святкову частину, ведучий програмою В. Папіж попросив о. протоієрея Нестора Столярчука провести заключну молитву, а після неї дальший провід програми передав англомовному майстрові церемонії проф. С. Віхареві.

З оголошень Ювілейного комітету було відомо, що розвагову частину виконають „Чорноморські Козаки" з Рочестеру. Розпочинаючи цю частину програми, проф. С. Віхар подав українською мовою інформації про виконавців.

Появу на естраді „Чорноморських Козаків" присутні привітали гучними довготривалими оплесками. Вони ж перший раз у Дітройті! Виконавши першу точку програми з динамікою, ритмом, танком і дикцією „козаки" виявилися справді непересечної вартости мистецькою одиницею. Не меншу майстерність виявила також і Уляна Бадинська, під акомпаньямент якої „козаки" виконували свої точки. Зокрема спонтанною овацією сприйняли присутні „Діда Мусія", в якому було повно гумору. Цілу годину учасники насолоджувалися що раз то новими точками „Чорноморських Козаків", подивляючи їх високу техніку у виконанні складних танців. Вони залишили приємний посмак та милий спомин по собі надовго.

Естетично опрацьовані програмки ювілею були новістю на цій імпрезі. Не тільки своєю формою, але зокрема змістом відповідали цілості під кожним оглядом вдалої імпрези.

У заключному слові В. Папіж вказав на тих членів Ювілейного комітету, які під проводом Романа Татарського вклали немало зусиль для підготови ювілейних відзначень, а саме: Ярослав Базюк, Ольга Марущак Роман Лазарчук, Стефанія Федик, д-р Атанас Слюсарчук і Петро Залуга. Великий успіх Ювілейних відзначень приніс їм повне вдоволення.

На закінчення, він подякував в імени Ювілейного комітету ред. З. Сниликові за знаменну промову, оо. парохам, громадським організаціям та всім учасникам за громадну участь, якою гідно та достойно вшановано вповні заслужених ювілятів — Український Народний Союз, „Свободу", „Український Тижневик" і „Веселку".

Василь Папіж

Ювілейний Комітет (зліва): Василь Папіж, референт преси; д-р Атанас Слюсарчук, член; Роман Лазарчук, секретар; Роман Татарський, голова; Стефан Віхар, заступник голови; Ярослав Базюк, скарбник; Петро Залуга, член; відсутні: Ольга Марущак і Стефанія Федик, члени.

Богдан Остап'юк

Привіт і шана Батькові-УНСоюзові у його 90-річчя

(Мої контакти, зв'язки і співпраця з УНСоюзом)

Гимн Українського Союзу

„Ликуй, Вкраїно, стороно кохана!
Привіт Тобі з-за моря шлемо свій,
Ликуй, Заморська Вітчино прибрана,
Що нас прийняла за своїх дітей!

Союз, мов сонце, з темноти нас вивів,
В його рядах старий і молодий.
Доки цвістиме Вашінгтон і Київ,
Не згине Батько-Союз дорогий!"

(Перша і остання строфа)

Стефан Мусійчук

З Українським Народним Союзом зустрінувся я вперше у травні 1948 р. у переселенчому таборі (ДП) у Ганакері біля Плятлінгу, округа Регенсбург. У тому таборі було понад 1000 українських втікачів із східніх і західніх земель України. В таборовій управі був я керівником суспільної опіки та культурно-освітнім референтом. Одного дня прийшов до мене голова табору сл.п. Антін Базар, тримаючи в руках дві книги. Ми казав він, одержали з Америки від Українського Народного Союзу оці дві книги. Перша — це пропам'ятна книга з нагоди 50-річчя УНСоюзу (720 стор.), друга — це ювілейний альманах з нагоди 50-річчя УНС (320 стор.) Обидві книги зредагував д-р Лука Мишуга. Я переглянув їх, сказав голова, але читати їх не маю часу, бо на це не дозволяють мені таборові обов'язки, яких і так маю забагато. Прочитайте ці книги, і якщо ви задумаєте еміґрувати до ЗСА, то будете мати цінні інформації та правдивий образ про життя і працю наших заморських братів у країні Вашінґтона, — закінчив він цими словами, передавши мені книги. Я подякував йому і після праці взявся з увагою до читання.

Читаючи ці книги, я був захоплений редактором Мишугою, який з такою майстерністю та журналістичним хистом опрацював такі цінні матеріяли про піонерську працю членів УНС у ЗСА. Свої статті він переплітав чудовими, маловідомими віршами наших поетів. Численні світлини видатних діячів УНС, товариств, відділів УНС та інших організацій, прикрашують та доповнюють вартість цих книг. Вже тоді я пізнав, який великий вклад праці вложив УНС у розбудову українського громадського життя у ЗСА. Український Народний Союз воістину заслуговує на назву твердині Американської України. Відомий письменник, поет Остап Грицай написав у 40-річчя УНС чудовий вірш під заг. „Твердиня замор'я". Подаю дві передостанні строфи цього вірша:

Твердиня замор'я,
Ґраніт бастіон...
Де раньше безпуття,
Пустиня і груз -
Сьогодні Союз там.
Не зміг нас демон!

Рости нам, Союзе,
І стовпом нам стань,
Як стовп, що Мойсею
Обітом горів!
Щоб в хвилю грядучих
Визвольних змагань
Ти вказував путь нам
До збройних рядів!

Ці книги привіз я до ЗСА 1-го липня 1950 року до Ню Йорку, а два дні пізніше був уже в Маямі на Фльориді. У моїй бібліотеці я зберігаю їх як цінну пам'ятку моєї першої зустрічі з УНСоюзом. Мені й не мріялось тоді, що незабаром буду мати змогу не лише пізнати особисто, але говорити та зустрічати у Маямі цього найвизначнішого діяча УНС представника галицької держави у Вашінгтоні, справжнього амбасадора України у ЗСА, сл.п. д-ра права Луку Мишугу.

В 1950 році існували вже у Маямі такі організації як Українсько - Американський Клюб, оснований в 1945 році та 368-ий Відділ УНС ім. Миколи Лисенка, але обидві організації не мали ще тоді свого приміщення. До Маямі приїхав на відпочинок в 1949 році о. Мирон Данилович, який почав правити Богослуження, спочатку в шкільних залях, а згодом у „Сівік Сентр" при 13-ій авеню і 63-ій вул. Для мене було милою несподіванкою, коли однієї неділі у липні 1950 року прибув на Богослуження д-р Лука Мишуга. Я незвичайно зрадів, що мої мрії пізнати славного діяча Американської України, здійснилися. Я познайомився з ним особисто та привітав дорогого гостя. Звичайно, після Богослуження та обіду відбувалися у цьому приміщенні сходини, зібрання нашої ще тоді молодої громади, у яких дуже часто брав участь д-р Мишуга. Він розповідав про початки організацій українців у ЗСА, давав вказівки, поради у справі організації нашої громади. Зокрема, він звертав увагу на виховання нашої молоді, яка колись займе наші місця. Його розповіді слухали ми всі з великою увагою та захопленням, виявляючи нашу пошану до такої скромної та незвичайно культурної людини. Його відвідини припинилися, коли УНС зорганізував „шматок України", славну Союзівку. Маямська громада збереже світлу пам'ять про нашого великого дорадника та приятеля.

Три місяці після прибуття до Маямі, не зважаючи на мої родинні обставини (дружина, троє малолітніх дітей, двох тестів, разом 7 осіб), на невеликі заробітки на початках, вступив я у ряди УНС. Я зразу почав співпрацювати з основоположниками нашого Відділу, вже давно покійними Степаном Маїком, Василем Подубинським та організатором УНС Василем Загаєвичем. Згодом Загальні збори нашого відділу обрали мене секретарем, і на цьому становищі був я сім років.

Нашу маямську громаду, яка швидко розвивалася і зростала, почали відвідувати предсідники УНСоюзу: Дмитро Галичин і Йосип Лисогір, Роман Слободян, головний касир, мій тернопільський земляк, уродженець найбільшого села на Поділлі Натасова. Всі вони приїздили до Маямі з різними союзовими справами, або їх запрошувано виголосити слово на наших національних святах чи інших імпрезах. Я завжди мав змогу зустрічати їх та вітати. Останнім часом відвідав нашу громаду теперішній предсідник УНСоюзу д-р Іван Флис у товаристві головного касира Уляни Дячук. При цьому варто згадати та підкреслити велику громадську діяльність д-ра Флиса. Він вклав багато праці, зокрема у поєднанні нашої розсвареної громади, яку й досі продовжує.

Від 1952 року почав я висилати до „Свободи" статті, дописи з життя громади, а згодом свої нариси та спогади. Головним редактором у той час був д-р Л. Мишуга, який радо їх поміщував і завжди у своїх листах заохочував мене до журналістичної праці. Після відходу у вічність д-ра Мишуги став головним редактором Антін Драган. Його великою заслугою є те, що він зредагував та видав у 1973 році пропам'ятну книгу під заг. „Лука Мишуга", у якій зібрав цінні історичні матеріяли про покійного Мишугу та насвітлив його життя і творчість.

В одному розділі книжки „Лука Мишуга про Український Народний Союз" під заголовком „Батько" (стор. 339-341) писав наш незабутній покійник ось що: „Український Народний Союз врятував українську душу в нашім народі. Не дав її вирвати ворогам і темноті. А врятувавши її, заставив її ще працювати і собою жертвувати для великої ідеї визволення Рідного Краю з неволі. І за це названо УНС уже давно — Батьком. Не зроблено цього штучно, під примусом, наслідком якоїсь агітації, чи якоїсь ухвали. Ця назва постала так природно, як природно родиться у нас народна пісня. У старім краю стала таким способом „Просвіта" — „Матір'ю". А тут за подібні заслуги для нашого народу став УНСоюз — Батьком".

Під сучасну пору головним та відповідальним редактором нашого найстаршого щоденника у вільному світі „Свободи" є Зенон Снилик. Він доповнив склад співробітників редакції та збільшив об'єм „Свободи". Побіч своєї журналістичної праці, він є мистцем у спорті тенісу. Кожного літа він провадить тенісові табори та помагає влаштовувати на Союзівці тенісові ігрища з нагородами, у яких він сам бере участь. Таким чином, своїм прикладом, він заохочує нашу молодь до тієї, такої корисної ділянки спорту, ряди якої з кожним роком зростають.

• • •

Закінчуючи ці рядки, присвячені 90-річчю УНСоюзові, я ще раз хочу підкреслити цю велику, унікальну ролю, яку він відіграв упродовж свого довголіття. Він зберіг ідентичність, національну свідомість кількох наших поколінь, стояв на сторожі належних прав для нашої нещасної, але нескореної України. Він інформував вільний світ про наші змагання, боротьбу для осягнення, самостійної незалежної держави. Своїми пресовими органами, книжками, зокрема епохальним виданням енциклопедії українознавства англійською мовою, ширив правду про наш народ, який вже 65 років карається під жорстоким гнітом червоної Москви.

Сотні привітів нашому Батькові-УНСоюзу, починаючи від президента Рональда Регена, його кабінету конгресменів, сенаторів, найвищих представників наших церков, організацій, визначних діячів, - свідчать про велику місію, яку УНСоюз виконав в обороні України. І саме ці привіти є ознакою признання від чужих і своїх, є заслуженою нагородою для УНСоюзу.

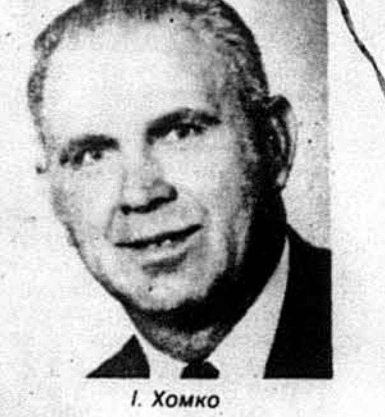
Як довголітній член УН Союзу, сердечно вітаю його та бажаю йому продовжувати цю працю до часу, коли наш народ здобуде свою незалежну самостійну державу. Запевняю його словами безсмертного Шевченка:

„Будеш, батьку, панувати,
Поки живуть люди,
Поки сонце з неба сяє,
Тебе не забудуть!".

УКРАЇНСЬКА МОЛОДЕ!
І ДЛЯ ТЕБЕ Є МІСЦЕ У ЦІЙ ВЕЛИКІЙ РОДИНІ, ЩО ЇЇ ЗВУТЬ БАТЬКО-СОЮЗ!

І. Хомко—взірцевий голова Пассейської Округи УНС

На сторінках „Союзової Трибуни" часто згадуємо про заслужених секретарів чи інших відділових урядовців, які своєю відданою працею збагачують УНСоюз новими членами і тим самим допомагають своїм відділам й Округам в виконанні призначених організаційних квот.

І. Хомко

У сьогоднішньому числі „Союзової Трибуни" нам приємно згадати про взірцеву працю голови Пассейської Союзової Округи Івана Хомка, який в березні придбав десять нових членів для 42-го Відділу в Пассейку, в якому він є головою.

Доводиться не раз чути нарікання деяких союзовців, що, мовляв, „всі вже купили забезпечення, нема до кого йти—немає проспектів. Тоді насувається питання, а чому Іван Хомко мав до кого йти? Наша стара приповідка каже, що „коли хочеться пса вдарити, то кий знайдеться", коли є добра воля і охота, то проспекти знайдуться.

Пассейська Округа об'єднує шість відділів, які нараховують понад 700 членів. В минулому 1983 році Округа мала добрі успіхи і за це одержала в нагороду спеціяльну грамоту. Мабуть, та грамота додала охоти голові почати організаційну акцію в Окрузі. Початок є добрий, минулого року за перших три місяці Округа придбала ледве чотири члени, а цього року придбала вже 17 членів. До того, Іван Хомко, вручаючи 10 аплікацій нових членів під час Річних зборів Округи головному касирові УНС п-і Уляні Дячук, сказав: „Це є лише початок моєї праці". Тому сподіваємося, що Іван Хомко буде мати більше таких місяців з „десяткою нових членів". Тепер чекаємо хто буде наступним головою Округи, щоб придбав в одному місяці десять нових членів.

У Лос Анджелесі відбуто Збори 257-го Відділу УНС

Не дивлячись на територіяльну відцаленість від українських громад в ЗСА наша громада у Лос Анджелесі протягом декад свого існування була завжди активною і втримувала тісний зв'язок з сестринними громадами, організаціями, установами та братніми союзами. Зокрема Український Народний Союз був завжди знаний кожному, тому що від початку своєї діяльности аж до сьогодні (що має своє місце на радіопрограмах „Пісні України") пригадує усім про свою живучість та своє призначення — завжди служити інтересам української справи, громад та поодиноких членів.

Під сучасну пору союзове членство об'єднується у двох відділах, якими є Відділ 259-ий та пластовий Відділ 79-ий.

Незалежно від того, що там десь далеко на сході, відбуваються палкі дискусії, які навіть часто набувають „темпераментних форм" і стають нездоровими у своєму впливі на наше громадянство, поміж нашою громадою у Лос Анджелесі, а особливо поміж союзівцями, панує згода та всеукраїнська дружба. Панує повна дружня співпраця тому, бо кожному і кожній є вже відомо, що всілякі суперечки і непорозуміння чи то на політичному, чи релігійному секторі „прийдуть і перейдуть", а громадські, культурні та інші всеукраїнські здобутки повинні бути збереженими та ні в якому разі не сміють зазнати будьяких пошкоджень.

Слід також підкреслити, що в Лос Анджелесі не відчувається якесь „поділення" чи „відокремлення" груп чи одиниць з приводу партійно-політичної незгоди і непорозумінь, а також релігійної. Спитаємо чому? А можливо це тому, що наше громадянство великого Лос Анджелесу територіяльно від себе віддалене і не відчуває тієї типової усім етнічним кварталам „монотонної задухи", що нераз є причиною шкідливої емоційности. А можливо, що у великій мірі допомагає в тому лагідне південно-каліфорнійське підсоння, яке благотворно діє на нашу нервову систему та духовий стан. Бо дійсно, коли порівняти обличчя інших міст східнього побережжя з обличчями „лосанджелівців", то кожному впаде у вічі, що мешканці південної Каліфорнії є більше погідними та усміхненими.

Цю погідність облич та щирість можна було виразно відчути під час Річних загальних зборів 257-го Відділу УНСоюзу, які відбулися під головством його довголітнього голови інж. Августина Рудника в неділю, 25-го березня цього року в приміщенні авдиторії церкви св. Володимира.

Після відкриття, прочитання звітів та їх затвердження голова Контрольної комісії д-р Святополк Шумський підкреслив велику жертвенність голови та Управи Відділу, а передусім велику відданість фінансового секретаря Петра Сильчака та його дружини П. Сильчак, яка заступала його під час недуги та допомагає йому, виконуючи обов'язки заступниці секретаря. Його фахово ведене діловодство є прикладом для всіх, за що йому і його заступниці належить щира подяка і признання.

Вибрано нову Управу, до якої увійшли: голова — інж. Августин Рудник; заступник голови — І. Гриців; фінансовий секретар — Петро Сильчак; заступник фінансового секретаря — п-і Сильчак, та скарбник Романа Рудник; до Контрольної комісії увійшли: голова — С. Шумський та члени — Ярослав Білан та М. Гира.

Протягом ділових нарад обговорено потребу придбання нового членства, звернено увагу на потребу тісніших зв'язків Головного Уряду УНС з нашою далеко розположеною громадою. На думку зборів, одна з причин повсякчасних труднощів у придбанні нових членів — є почуття цієї відокремлености усіх союзових надбань, поміж якими Союзівка є першою, від західнього побережжя, а в першу чергу від великої української громади у Лос Анджелесі.

Збори рішили також переслати Головній Управі щирі побажання такого змісту:

„В зв'язку з контроверсійними політично-громадськими внутрішніми подіями, які повсякчасно наголошуються у пресі, Загальні збори висловлюють своє братнє побажання Головному Урядові УНС, в ім'я стабільности та успіхів Союзу, який є загальним всегромадським здобутком його членів і всіх українців Америки і Канади, зберігати традиційну всеоб'єднуючу та всеукраїнську поставу та продовжувати своє

Закінчення на ст. 6

Секретар 34-го Відділу інж. Лев Блонарович—кандидат на члена „Клюбу мільйонерів"

Інж. Л. Блонарович

При УНСоюзі існують різні клюби для тих відділових урядовців—секретарів, які на протязі календарного року придбають відповідне число нових членів. Найбільш престижевим є „Клюб Сотників", себто тих, що під час року придбають 100 і більше нових членів. Відтак є „Клюб П'ятидисятників", тобто тих, що під час року придбають 50 до 99 нових членів. Найбільш популярним є „Клюб Заслужених Союзовців", який був заложений 1961 року тодішнім головним секретаром УНСоюзу д-ром Ярославом Падохом. До того Клюбу належать всі ті союзівці, які під час року придбають 25 до 49 нових членів

В першому році до Клюбу належало понад 50 союзовців, а зараз залишилося дві особи, які належали до основноположників Клюбу Також при Союзі існує „Клюб Будівничих Союзу", до якого належать ті союзовці, які на протязі року придбають 10 до 24 нових членів Щоб дати нагоду всім відділовим урядовцям „попасти" до якогось Клюбу, то 1982 року створено „Клюб Відданих Союзовців" і до нього належать ті, які придбають від 5 до 9 нових членів.

Клюби рахували число придбаних нових членів, не беручи до уваги суми забезпечення. Натомість всі комерційні асекураційні компанії рахують суми забезпечення, а не число нових членів і тому у тих установах є дуже популярні „Клюби мільйонерів". Продавці забезпечення в комерційних асекураційних компаніях, коли „попадуть" до такого Клюбу, одержуть спеціяльні відзначення, як татож грошові бонуси.

УНСоюз раніше не міг брати під увагу „Клюб мільйонерів" тому, що в загальному секретарі забезпечували членів на суми від 1.000 до 10.000 чи 20.000 долярів. Але коли від 1-го жовтня 1983 року зревідовано вкладки термінового забезпечення і знижено ціни, то від того часу деякі секретарі почали по професійному забезпечувати нових членів на поважні суми і тим самим при Союзі буде ще один Клюб, а саме „Клюб Мільйонерів"

Першим кандидатом на члена того Клюбу є інж. Лев Блонарович, секретар 34-го Відділу в Річмонді, Вірджінія, який придбав в березні лише шість членів, але забезпечив їх на імпозантну суму, а саме 325,000 долярів. Про ту високу суму забезпечення вже була згадка, але повторяємо, що це перший раз в 90-річній історії Союзу є випадок, що в одному місяці секретар забезпечив членів на так поважну суму. До речі слід згадати, що в грудні 1983 року інж. Лев Блонарович забезпечив нових членів на 250,000 дол.

За так поважні успіхи висловлюємо інж. Л. Блонаровичеві признання і гратуляції, а при тому бажаємо дальших успіхів, а найважніше стати першим членом-основоположником найбільш престижевого „Клюбу Мільйонерів" при УНСоюзі в його ювілейному році.

32-ий Відділ...

Закінчення зі ст. 3.

із довіреного йому обов'язку.

Голова Контрольної комісії Стах Максимюк сказав, що члени цієї комісії провели контролю Відділу і ствердили, що Управа працювала добре, доказом чого є те, що до Відділу придбано нових членів, що є найважливішою ділянкою Управи.

Потім були питання і дискусія над звітами, в яких взяли участь Іван Музичка, Іван Хитрук, М. Ящук, Я. Лебідь й інші члени. Питання відносились до загальних справ УНС і його значення у нашій громаді. Були питання, які відносились до стипендій для наших молодих членів. На всі запитання, які відносилися до внутрішньої діяльности членів Управи і до загальних справ УНС відповідав секретар.

Після питань і дискусії голова Контрольної комісії Ілія Станко поставив внесок, щоб перевибрати Управу в тому самому складі, яка працювала в минулому 1983 році. Внесок, що його піддержав Микола Ящук, прийнято одноголосно.

В різному обговорювано актуальні, суспільно-громадські справи, які створилися після ІУ СКВУ в нашій громаді.

Тому що минає 40 років від смерти патрона нашого Відділу сл. п. Олега Ольжича, незламного борця за відновлення суверенної української держави, якого закатували гітлерівські окупанти в концентраційному таборі в Саксенгавзені 6-го червня 1944 році, вирішено визначити цю річницю заупокійною Св. Службою Божою з панахидою і ширшими сходинами Відділу з відповідною програмою.

На внесок С. Максимюка рішено виплатити з каси Відділу 50 долярів на потреби Товариства Українсько-Американських Горожан, найстаршої суспільно-громадської організації на терені Америки.

Опісля відбулося прийняття, яке підготовив наш організаційний референт Іван Музичка.

В. Яців

НОВІ МЕЖІ ВІКУ ТА СУМ ПРИ ЗАБЕЗПЕЧУВАННІ БЕЗ ЛІКАРСЬКИХ ОГЛЯДИН

З 1-им січня 1983 р ввійшли в силу нові межі віку та максимальні суми забезпечення, на які можна вносити аплікації без лікарських оглядин. Із цією зміною, апробованою рішенням Головного Екзекутивного Комітету, особи в доброму стані здоров'я можуть вносити аплікації на забезпечення без лікарських оглядин в ось таких межах сум забезпечення та віку:

$50,000 до віку 40 років
25,000 до віку 45 років
10,000 до віку 50 років
5,000 до віку 55 років
3,000 до віку 60 років
1,000 до віку 65 років

Сума забезпечення з лікарськими оглядинами не має обмежень, за виімком законних у деяких стейтах.

При забезпечуванні на суми $10,000 і вище УНСоюз користується інформаціями про аплікантів, одержаними від спеціяльної перевірочної установи, яка збирає такі інформації через своїх агентів. Такі інформації засягатиме УНСоюз також про аплікантів у віці понад 60 років, коли вони будуть вносити аплікації на забезпечення на суми понад 3,000.

50,000 ДОЛ. ЗА 10 ДОЛ.

У ВІЦІ ВІД 25 РОКІВ ЗА 10 ДОЛ. (МАЙЖЕ 3 ЦЕНТИ ДЕННО) МІСЯЧНОЇ ВКЛАДКИ МОЖНА ЗАБЕЗПЕЧИТИСЯ НА 50,000 ДОЛ., ПРИДБАВШИ 5-РІЧНУ ТЕРМІНОВУ ГРАМОТУ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ. ПО ІНФОРМАЦІЇ СЛІД ЗВЕРТАТИСЯ ДО МІСЦЕВИХ СЕКРЕТАРІВ, АБО ПИСАТИ ДО ГОЛОВНОЇ КАНЦЕЛЯРІЇ УНСОЮЗУ В ДЖЕРЗІ СИТІ, Н. ДЖ.

ТЕРМІНОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

На сторінках союзової преси, а головно „Союзової Трибуни", було повідомлення про це, що з днем 1-го жовтня 1983 року УНСоюз для поліпшення своєї 90-річної служби українській громаді в ділянці життьового забезпечення, знизив ціну членських вкладок у клясі термінового забезпечення. Цю знижку впроваджено тому, щоби дати нагоду всім членам, як і не-членам набути забезпечення на високі суми за низьку ціну у своїй українській братській установі і тим самим забезпечити кращу долю своїм рідним. Термінове забезпечення в УНСоюзу може купити кожний, а це тому, що воно є дуже дешеве. Також слід згадати, що термінове забезпечення є потрібне всім головно молодим подружжям, що мають позички на доми (морґедж), посілості, автомобіль, крамниці чи інші підприємства. Головно молоді батьки, які дорожать своєю родиною-діточками повинні за низьку ціну купити високу суму термінового забезпечення, яке є дуже дешеве і про це говорить залучена „таблиця вкладок". Наприклад молода людина у віці 25 років життя може набути в УНСоюзі 20,000 долярів забезпечення з річною вкладкою 46 дол. або місячною 4 доляри. Та сама особа може купити 50,000 долярів забезпечення без лікарського бадання з річною вкладкою 115 долярів.

Доражуємо всім читачам „Свободи" простудіювати поміщену „таблицю" вкладок, де є подані ціни на 20,000 долярів забезпечення з річною і місячною вкладкою у віці від 16-го до 55-го року життя, тобто віку, у якому кожний може купити термінове забезпечення УНСоюзу. Інформації про забезпечення уділюють союзові секретарі в Америці й Канаді, а також можна звертатися прямо до Головної Канцелярії УНСоюзу в Джерзі Ситі, Н. Дж.

UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION
TERM PLAN INSURANCE
AMOUNT $20.000

PLAN T—5			PLAN T—10		
Issue Age	Annual	Monthly	Issue Age	Annual	Monthly
16	$ 40.20	$ 3.60	16	$ 42.00	$ 3.80
17	41.20	3.60	17	42.60	3.80
18	42.00	3.80	18	43:40	3.80
19	42.80	3.80	19	44.00	3.80
20	43.40	3.80	20	44.60	4.00
21	43.80	3.80	21	45.20	4.00
22	44.40	4.00	22	46.00	4.00
23	44.80	4.00	23	46.60	4.20
24	45.40	4.00	24	47.60	4.20
25	46.00	4.00	25	48.60	4.20
26	47.00	4.20	26	49.60	4.40
27	47.80	4.20	27	51.00	4.40
28	49.00	4.40	28	52.60	4.60
29	50.20	4.40	29	54.60	4.60
30	51.40	4.60	30	56.30	5.00
31	53.00	4.60	31	59.60	5.20
32	54.80	4.80	32	63.00	5.60
33	57.20	5.00	33	68.60	5.80
34	60.00	5.20	34	71.20	6.20
35	63.60	5.60	35	76.40	6.80
36	68.00	6.00	36	82.00	7.20
37	73.00	6.40	37	88.40	7.80
38	78.60	7.00	38	95.40	8.40
39	84.80	7.40	39	103.20	9.00
40	91.40	8.00	40	111.80	9.80
41	98.80	8.60	41	121.20	10.60
42	106.80	9.40	42	131.60	11.60
43	115.60	10.20	43	143.00	12.60
44	124.40	11.00	44	155.60	13.60
45	136.20	12.00	45	169.20	14.80
46	148.40	13.00	46	184.40	16.20
47	161.60	14.20	47	200.80	17.60
48	176.20	15.40	48	218.80	19.20
49	192.00	16.80	49	238.40	20.80
50	209.40	18.40	50	260.00	22.80
51	228.00	20.00	51	283.40	24.80
52	248.60	21.80	52	309.00	27.00
53	271.00	23.80	53	336.80	29.40
54	295.60	25.80	54	367.40	32.20
55	322.60	28.20	55	400.60	35.00

Д-р М. Снігурович...

Закінчення зі ст. 3.

Ювілей УНСоюзу всі відділи повинні відзначити спільно однією більшою імпрезою. Плянується корабельна прогулянка. Прогулянку до Головної Канцелярії УН Союзу треба повторити, бо була вона дуже успішною. Д-р Снігурович закликав всі відділи до братської роботи. Заохочував їхати автобусами до Ню Йорку на Ювілейний концерт 1-го квітня ц. р.

Тарас Сливінський подав до відома, що восени ц. р. його 59-ий Відділ відбуватиме свій річний пікнік. Просив всіх прибути на нього.

Наради закінчено молитвою, яку провів отець шамбелян Стефан Хрепта, парох католицької української церкви св. Володимира.

Потім місцевий 350-ий Відділ гостив присутніх смачною перекускою, про яку подбав секретар Т. Фінів і його дружина.

59-ий Відділ...

Закінчення зі ст. 4.

совому секретареві і Управі Відділу, що удержують тісний зв'язок із громадою, ріст Відділу був сподіваний.

Наступним звітував предсідник Відділу Д. Стець, кажучи, що співпрацював із фінансовим секретарем, заступав його в разі потреби, дбав, щоб 59-ий Відділ був активний в нашій громаді. Цього року відбулось три імпрези. На жаль, не вдалось йому приєднати нових членів. Закінчуючи звіт, він подякував членам Управи за співпрацю.

Потім звітував рекордовий секретар С. Тарасюк. Коротко згадав про ведення рекордів і співпрацю із членами Управи, звернувши увагу на те, що гармонійна праця все приносить корисні висліди.

За Контрольну комісію звітував голова її Ярослав Гура. Контрольна комісія у складі ще двох членів — Василя Пелещука і Богдана Романева — перевірила касову книгу та всі прилоги та ствердила зразкове ведення прибутків і видатків Відділу, що підтвердили інші члени Контрольної комісії.

У дискусії над звітами не було спеціяльних завваг, тому фінансовий секретар ще коротко поінформував УНС про різні роди грамот УНС і пригадав всім, щоб переглянули свої грамоти, чи мають належно вписаних спадкоємців (beneficiaries), щоб вразі випадку спадкоємцями були ті, що їх бажав власник грамоти. Спадкоємців можна змінити на бажання власника. Занедбання справи про належних спадкоємців в деяких випадках приносить труднощі у полагоджуванні справи негайно.

Закінчаючи, він висловив подяку членам Управи, які співпрацювали з ним протягом цілого року. Наш Відділ спонзорував фільм „За стерном долі"; улаштував Осінню забаву, продавав вареники, щоб здобути фонди для маленького Ростика із Польщі, який мав нещасливий випадок. Всім, що причинились до цього, щире спасибіг.

Голова Контрольної комісії поставив внесок на уділення абсолюторії уступаючій Управі, що всі члени схвалили оплесками. Микола Івашків запропонував, щоб перевибрати Управу в попередному складі, цей внесок піддержав інж. Ігор Гайда.

Після перечитання складу Управи Відділу включно із Контрольною комісією, збори одноголосно перевибрали Управу 59-го Відділу на наступний рік у такому складі: Дмитро Стець — предсідник; Петро Бойчук — заступник предсідника; Тарас Сливінський — фінансовий секретар; Василь Макійчик — касир; Степан Тарасюк — рекордовий секретар; Контрольна комісія: Ярослав Гура, голова; Василь Пелещук і Богдан Романів — члени.

Предсідник подякував членам за перевибір Управи та розпочав наступну точку — внески і запити та накреслення пляну на наступний рік. Рома Гайда запропонувала поїздку автобусом до Українського Музею в Ню Йорку. Були запитання про справу об'єднання двох Союзів. Фінансовий секретар радив слідкувати в пресі, бо він ніяких інформацій про це не має. Заплановано приготовити на осінь розваговий день (пікнік). Все це залишено Управі до полагодження. Після вичерпання всіх внесків предсідник закрив збори молитвою. Всіх членів запрошено на перекуску.

С.Т.

Бостонська...

Закінчення зі ст. 4.

льшій дискусії зібрані апелювали до заступника головного предсідника д-ра М. Куропася, щоб він, як член Екзекутивного Комітету УНС, старався вплинути на те, щоб українська громада була об'єднана і мала одну центральну репрезентативну установу.

Відповідаючи на заторкнені в дискусії справи, д-р М. Куропась сказав, що Екзекутивний Комітет УНС весь час змагав до поєднання в українській громаді й далі це робить, одначе, не є легко всіх погодити. При тому він запевнив присутніх, що по своїй можності буде старатися для привернення братерської згоди в українській громаді.

Перед закінченням нарад переобраний голова Володимир Гетьманський висловив подяку присутнім в імені обраної Управи за довір'я, а відтак подав плян праці в ювілейному році Батька Союзу. Він сказав, що Управа докладе всіх зусиль, щоб річна квота була виконана. Всі відділи повинні придбати нових членів, а також будуть вжиті заходи для святочного відзначення 90-річчя УНСоюзу.

Наради закінчено молитвою, яку провів о. декан Петро Огірко, а відтак всі були запрошені до перекуски, що її приготували члени Управи.

У Лос Анджелесі...

Закінчення зі ст. 5.

історичне призначення Твердині всіх українців.

„Прикладом всеукраїнської родинно-громадської співпраці хай послужить стан повної гармонійности і довір'я у взаємній толерантності різних поглядів і переконань союзової громади нашого 257-го Відділу, яка не піддалася бурхливим хвилям партійної емоційности та гідно зберегла дружньо-родинну згоду та почуття щирого співвідношення, не залежно від партійно-політичних розбіжностей та переконань поодиноких членів".

Цю заяву підписали всі присутні, тому що кожному і кожній залежить на майбутності УНСоюзу, який повинен назавжди залишитися твердинею та всеоб'єднуючим понадпартійним органом у вільному світі.

В дружньому обміні думок закінчено річні Загальні збори 257-го, найстаршого Відділу УНС в Лос Анджелесі з вірою дальших успіхів цієї найстаршої братської української установи — запоруки нашого національно-етнічного збереження на цьому континенті.

Д-р Святополк Шумський

Вступайте в члени УНС

Мілена Рудницька

НЕВИДИМІ СТИГМАТИ

Ціна: $16.25 з пересилкою

Мешканців стейту Ню Джерзі зобов'язує 5% стейтового податку

SVOBODA BOOK STORE
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07302

ЛІТНІ КУРСИ, ТАБОРИ НА СОЮЗІВЦІ 1984:

ТЕНІСОВИЙ ТАБІР — 24-го червня — 3-го липня
Для хлопців і дівчат у віці 12-18 р.
Прохарчування і нічліг: $170 (члени УНСоюзу) $200 (не-члени)
Оплата за навчання: $60.

ХЛОП'ЯЧИЙ ТАБІР — 30-го червня — 14-го липня
Розваговий табір для хлопців у віці 7-12 р.
Прогульки, плавання, різні гри, навчання співу українських пісень й українського народного побуту.
Тижнево: $100 (члени УНСоюзу)
$120 (не-члени УНСоюзу)

ДІВОЧИЙ ТАБІР — 15-го — 29-го липня
Програма і ціна така сама як для хлопців.

КУРСИ УКРАЇНСЬКИХ НАРОДНИХ ТАНКІВ — 29-го липня — 11-го серпня
Навчання традиційних народних танків для початкуючих й заавансованих танцюристів. Число курсантів ограничене до 60 учнів. Прохарчування і нічліг: $195 (члени УНСоюзу), $205 (не-члени), оплата за навчання: $60.

КУРСИ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО МИСТЕЦТВА — 11-го — 25-го вересня. Для доростаючої молоді
Практичні лекції з різних ділянок українського народного мистецтва: різьба, ткання, вишивання, писання писанок — під керівництвом досвідчених інструкторів. $200 (члени УНСоюзу), $220 (не-члени).

КУРСИ МІЖНАРОДНОГО Й УКРАЇНСЬКОГО КУХОВАРСТВА — 30-го вересня — 5-го жовтня.
Для чоловіків і жінок. Навчання печення; варення страв із м'яса й риби, інструкції здорового харчування. $225 (члени УНСоюзу), $250 (не-члени).

SOYUZIVKA UNA ESTATE
Foordemoore Rd., Kerhonkson, N.Y. 12446
(914) 626-5641

ВЕЛИКОДНІЙ ДАРУНОК

Ті, що прагнуть збагатити себе глибшим знанням історії й устрою Української Православної Церкви, мають нагоду зробити це, придбавши капітальну працю

проф. О. Лотоцького

„Джерела Українського Церковного Права"

яка вийшла цими днями з друку, як великодній дарунок всьому українському громадянству.

Ціна одного примірника з пересилкою 22.00 дол. Замовлення, разом з належністю, керувати на адресу:

Metropolitan's Chancery
Ukrainian Orthodox Church of the U.S.A.
P.O. Box 445 South Bound Brook, N.J. 08880

В Нюарку відзначать п'ятьох парафіян

Високопреосвященніший Владика Стефан Сулик, Архиєпископ-Митрополит Філядельфійський, повідомив що його Святість Папа Іван Павло II іменував Лицарями Ордену Святого Григорія двох вірних парафії св. Івана Хрестителя в Нюарку Н. Дж.—Андрія Кейбіду і Тараса Дурбака, та наділив папськими медалями „Про Еклезія ет Понтіфіче" Марію Робак, Юлію Добош і Гелену Лавук.

Це є високі відзначення, якими Святіший Отець наділює вірних як признання за жертвенну і корисну діяльність для своєї парафії.

Інвеститура лицарів та вручення медаль будуть переведені під час Торжественної Архиєрейської Служби Божої, що її відправить Владика Архиєпископ-Митрополит Стефан Сулик з нагоди канонічної візитації парафії св. Івана Хрестителя в Нюарку в неділю, 3-го червня 1984 року, о годині 12-ій вполудне. Бенкет для вшанування відзначених відбудеться в Клюбі Наваго Менор в Ірвінгтоні о год. 4-ій по полудні.

ЮЛІЯ ДОБОШ, народжена Молодовець, заслужена учителька в українській парафіяльній школі св. Івана Хрестителя, в якій учить безперервно 28 років. Довголітній член управи Марійської Дружини та її голова через 10 літ. Діяльний член Парафіяльної ради, церковного хору, Клюбу Сеньйорів та член управи Союзу Українок Америки, Відділ 28-ий в Нюарку

МАРІЯ РОБАК, народжена Махобей, віддана учителька української мови в українській парафіяльній школі св. Івана Хрестителя, в якій учить безперервно 28 років. Рушійна сила в плянуванні, підготові та переведенні шкільних церковно-національних імпрез. Завдяки її невсипущій праці численні ряди нашої молоді осягнули добре знання української мови, культури, мистецтва і традиції.

ГЕЛЕН ЛАВУК, народжена Фецко, довголітній член управи, а тепер голова Апостольства Молитви, визначна членка Товариства св. Вервиці, Клюбу Сеньйорів та Жіночої Секції товариства Католицьких воєнних ветеранів. Довгі роки голова і рушійна сила Проєкту для придбання фондів на потребу церкви св. Івана Хрестителя

АНДРІЙ КЕЙБІДА, від 1946 року член Парафіяльної ради, діяльний у різних парафіяльних комітетах; церковний староста (муж довір'я) від 1965 року по нинішній день. Діяльний у різних ділянках церковного і громадського життя, зокрема в Товаристві св. Імени, Українському Народному Союзі, і Товаристві Українсько—Американських Католицьких Ветеранів. Тепер є головним радним Українського Народного Союзу, головою Ради Директорів Федеральної Щадниці „Тризуб" в Нюарку, і член Етнічної Дорадчої Ради Стейту Ню Джерзі, покликаний губернатором Т. Кіном. А. Кейбіда отримав James Gyuries гуманітарне відзначення від Католицьких воєнних ветеранів стейту Ню Джерзі.

ТАРАС ДУРБАК, від 1960-их років діяльний як член Парафіяльної ради, в тому вісім років як церковний староста (муж довір'я). В 1940-их роках започаткував і був членом комітету для зібрання фондів на відновлення катедри св. Юра у Львові, за що отримав похвальну грамоту від Митрополита Кир Андрея Шептицького. Від юної молодости член Пласту, в якому сповняв провідні діловодства на місцевому, крайовому та світовому поземі; тепер голова Головної Пластової Ради. Відзначений „Свастикою Заслуги" (1929) та орденом св. Юрія в Золоті (1958)

Степан Любомирський

ПРОМЕТЕЇВ ВОГОНЬ

РОМАН

Ціна: $16.00 з пересилкою.
Мешканців стейту Ню Джерзі зобов'язує 6% стейтового податку.

SVOBODA BOOK STORE
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07302

ФУНДАЦІЯ УКРАЇНСЬКОГО ВІЛЬНОГО УНІВЕРСИТЕТУ ЗАСЛУГОВУЄ НА ВАШУ ВСЕБІЧНУ ПІДТРИМКУ!

UFU Foundation, Inc.
203 Second Avenue
New York, N.Y. 10003

Шевченківська Наукова Конференція НТШ у Канаді

Наукове Товариство ім. Шевченка у Канаді кожного року відмічує дату народження свого Патрона. В цьому році, у 170-річчя народження Патрона НТШ, відбулася Шевченківська Наукова Конференція 25-го березня, в приміщенні Інституту св. Володимира у Торонто. Конференцію проводив секретар Управи мгр Іван Кузів. У програмі були три доповіді: д-р Богдан Стебельський — Совєтська інтерпретація Шевченкового „Заповіту'; проф. д-р Олег Підгайний — Земля Шевченка в праісторії та мгр Аріядна Стебельська — „Юрій Грабович - 'Поет ес Митмейкер' (рецензія)."

На прикладах творчости Тараса Шевченка, його поезії, автор першої доповіді д-р Б. Стебельський накреслив світоглядову та політичну оцінку поета історії України, а зокрема Переяславської угоди, що в наслідках стала притокою для поневолення України Москвою і всіх нещасть, що їх відтоді несе Україна та український нарід. Шевченко дорікає Хмельницькому: „...Якби ти на світ не родивсь, або в колисці ще упивсь, то не купав би я в калюжі тебе преславного...Амінь!" Найкращим образом кар за зраду ідеї державности та волі України є кари, висловлені Шевченком у символах „трьох душ" у містерії „Великий Льох". Три душі зображають ряд поколінь українського народу: під час Переяславської угоди — легковірність гетьмана Богдана Хмельницького; під час битви гетьмана Івана Мазепи з царем Петром І під Полтавою — відсутність національної єдности; та в час розгрому Січі Запорозької — нерішучість кошового Січі Петра Калнишевського, брак опору Москві. Для зрадників ідеї державної незалежности Шевченко має епітети - „варшавське сміття — грязь Москви" (навіть якби це були гетьмани), або теж „дядьки отечества чужого") — це ті, що державу окупанта вважають своєю вітчизною. „Шашелями" називає тих земляків своїх, що „гризуть, жеруть і тлять старого дуба" — Україну, бо це ті, що „гірше ляха її розпинають".

У Шевченка, проте, пульсує динамічна віра у відродження державного мислення українського народу і революційної сили визволення України.

Передумовою визволення є світоглядове переродження рабів у козаків. Це станеться тоді, як слова поета, наче ножі обоюдні, „рознанахають погане, гниле серце трудне, і вицідять сукровату і наллють живої козацької тії крови, чистої, святої". Коли це станеться, коли цілий наряд прийме ідею незалежности Шевченка, тоді „...Козак безверхий упаде, розтрощить трон, порве порфіру, роздавить вашого кумира, людські шашелі! Няньки, дядьки отечества чужого!" І тоді „встане Україна і розвіє тьму неволі, світ правди засвітить..." і, остаточно, — „Заповіт": „Поховайте і вставайте, кайдани порвіте і вражою, злою кров'ю волю окропіте!" А вкінці: „І мене в сім'ї великій, в сім'ї вольній новій, не забудьте пом'янути не злим, тихим словом".

Кому писав „Заповіт" Шевченко, для якого народу? Кожна сторінка „Кобзаря" каже — для українського. І „вольною, новою сім'єю", що має його згадати, є тільки Україна!

Щоб відвернути страшне для Москви революційне слово Шевченка, звернене проти поневолювачів України, росіяни (а Ленін перший це зрозумів) разом із „дядьками отечества чужого" почали фальшування текстів його творів, видавати цілі томи коментарів до його „Кобзаря", переписувати життєписи з пофальшованими джерелами, видавати драматичні твори та повісті з життя поета, щоб „довести", що вістря Шевченкової поезії, його революційного слова було звернене тільки проти царату, як явища виключно соціяльного характеру. Шевченкову назву „москаль", „москалі", наперекір змістові текстів, примінили до поняття „солдат", „солдати", а „московські ребра" заступили татарськими. Замість повного видання „Кобзаря" — виходять тільки „Вибрані твори".

Шевченкові приписали матеріялістичний світогляд, а з ним і атеїзм; зробили його учнем московських „революційних демократів", відкрили дружбу і єднання ідей з Добролюбовим, Чернишевським і навіть Бєлінським, вчинили його „поборником дружби російського і українського народів", знайшли у нього „любов до російського народу" і „спільну мову з передовою російською літературою".

У висліді „косметичної операції" ідейного обличчя Шевченка прийшли тлумачення Шевченкового „Заповіту". Сім'я вольна, нова — це Совєтський Союз, його народи, що „будують комунізм", нову спільноту — „совєтський народ", про таку спільноту ніби мріяв Шевченко. Такого Шевченка вільно визнавати і не лише в Україні, але й у всьому СССР.

Правдивий Шевченко — заборонений, а правдиві визнавці Шевченка за проповідування його непофальшованого слова йдуть його шляхом у тюрми, на заслання, в концентраційні табори, на Сибір.

Другу доповідь читав проф. д-р Олег Підгайний. Його доповідь мала назву „Земля Шевченка в праісторії". Автор шукає ґенези назви „Русь" і найстарших поселень племен зарубінецької культури, щодо якої існує загальне погодження про її слов'янське етнічне походження. Ця культура проіснувала в часі останніх двох століть до народження Христа і в перших двох століттях по Христі. На ній наслоїлася черняхівська культура, носіями якої були історично відомі анти. Ця культура протривала за істориком Михайлом Брайчевським до УІ-УІІ століть по Христі, коли в Києві появляється руськo-українська династія Кия.

На думку д-ра Олега Підгайного на долю Канева припадає бути центром формування Руської землі племени полян, багатої на ріки і річки з назвою у корені Рос, як Рось, Роставиця, Росава, Роська та інші, що доводить про більше південне положення землі полян, як околиці Києва, покритої, як теж у княжу добу, лісом. Назва Русь поширюється на Київ і околицю пізніше, і Київ перебирає ролю центру після упадку Канева, чи його центрального положе-

Закінчення на ст. 8.

РОМАН ГЛАДУН,

Рочестер, Н. Й., улюблений чоловік, покійної Казимири, батько Віри Л. М. Гладун-Ґольдман, дідо Олекси, вуйко Мирослава, Галі Тицької, народжений 26-го вересня 1898 р. в Черчі, Україна — помер 24-го квітня 1984 р. — патріот за визволення України.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

У глибокому смутку повідомляємо
рідних, Приятелів і Знайомих,
що в суботу, 21-го квітня 1984 р.
в Арґентині, в Буенос Айрес, відійшла у Вічність,
наша Найдорожча
ДРУЖИНА, МАМА І БАБУНЯ

бл. п.

ОЛЬГА РАЙТАРІВСЬКА з ҐАЛАТ-ЛОЗИНСЬКА

Горем прибиті:
чоловік — СИДІР
син — ОЛЕГ з дружиною ХРИСТИНОЮ у Філядельфії
внуки — ЛІДА, МАРУСЯ І ЛЕСИК

З великим смутком ділимося сумною вісткою
з Родиною, Приятелями і Знайомими,
що у вівторок, 24-го квітня 1984 року,
на 64-му році життя, по тяжкій недузі відійшла у Вічність
наша Найдорожча ДРУЖИНА І МАМА

бл. п.

Стефанія Домбровська

ПОХОРОН — в четвер, 26-го квітня 1984 р., о год. 10-ій ранку на цвинтар Maple Grove на Квінсі, Н. Й.

Горем прибиті:
чоловік — ОЛЕКСАНДЕР
сини: АНДРІЙ, СВЯТОСЛАВ, ВОЛОДИМИР
і дальша Родина в Америці, Польщі і Австрії

Замість квітів, просимо складати пожертви на Українське Історичне Товариство й „Українського Історика".

З великим смутком ділимося сумною вісткою
з Родиною, Приятелями і Знайомими,
що у вівторок, 24-го квітня 1984 р., несподівано,
відійшла у вічність
наша Дорога МАТИ, ТЕЩА, СЕСТРА І ТЕТА

бл. п.

ОЛЕНА з ПІДГІРНИХ СМЕРИЧАНСЬКА

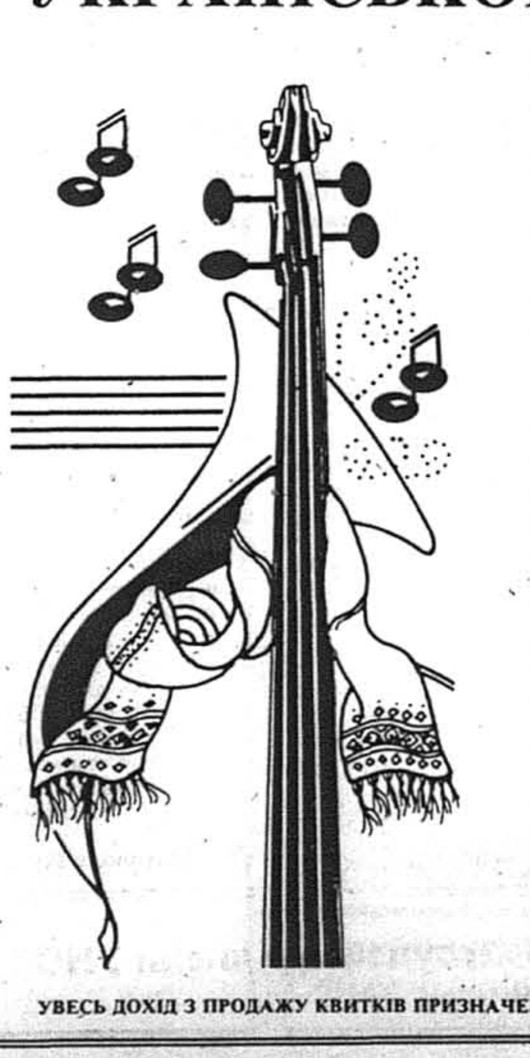
ПАНАХИДА — в четвер, 26-го квітня 1984 р., о год. 7:30 веч. в похоронному заведенні Maple Hill Chapel, Гартфорд, Конн.

ПОХОРОН відбудеться в п'ятницю, 27-го квітня 1984 р., о год. 9:30 ранку з церкви св. Михаїла в Гартфорді, Конн., на українському цвинтарі в Ґлестенбурі, Конн.

Горем прибиті:
донька — ІРЕНА КАПУСТИНСЬКА з мужем ОЛЕКСАНДРОМ
сестра — ІВАННА КИРИЛЮК (Фльорида)
брат — ЕВСТАХІЙ ПІДГІРНИЙ в Україні
братаниця — НАДЯ ФАЛІНСЬКА з мужем МАРКОМ і родиною
сестрінок — ВОЛОДИМИР КРОПЕЛЬНИЦЬКИЙ з дружиною ОСИПОЮ і родиною
сестрінок — РОМАН КИРИЛЮК з дружиною ІВАННОЮ і родиною

З НАГОДИ 20-РІЧЧЯ
1-ИЙ УКРАЇНСЬКИЙ ФЕДЕРАЛЬНИЙ ЩАДНИЧИЙ БАНК „ПЕВНІСТЬ"
Влаштовує

ВЕЛИКИЙ СИМФОНІЧНИЙ КОНЦЕРТ УКРАЇНСЬКОЇ МУЗИКИ

ВОЛОДИМИР КОЛЕСНИК
диригент
РОМАН РУДНИЦЬКИЙ
піяно
КАНАДСЬКИЙ-УКРАЇНСЬКИЙ ОПЕРНИЙ ХОР
АМЕРИКАНСЬКА-СИМФОНІЧНА ОРХЕСТРА

Будуть вперше в Чікаго виконані повністю такі музичні твори:

УВЕРТЮРА ДО ОПЕРИ *ТАРАС БУЛЬБА*
Микола Лисенко
СЛОВ'ЯНСЬКИЙ КОНЦЕРТ
Борис Лятошинський
КАВКАЗ
Станислав Людкевич

**НЕДІЛЯ, 20-го ТРАВНЯ 1984 р.
о год. 4:00 по пол.**

CIVIC OPERA HOUSE
CHICAGO, ILLINOIS

Квитки в ціні: $25, $20, $15
Льожі - $60

Можна набути в:
Civic Opera House Box Office
Банку „Певність", Касі „Самопоміч", Дельті, Ставропігії, і в Парафіях

Додаткові інформації: (312) 772-4500

УВЕСЬ ДОХІД З ПРОДАЖУ КВИТКІВ ПРИЗНАЧЕНИЙ НА ШКОЛУ Св. о. НИКОЛАЯ

ЗВЕРНЕННЯ ДО УКРАЇНСЬКОЇ ГРОМАДИ

УКРАЇНЦІ!

Підтримайте законопроєкт ч. 4459, що його внесли 60 конґресменів. Цей закон створить Комісію, оплачувану державними фондами, для дослідження причин і наслідків голокосту в Україні в 1932-33 роках.

Організація — Американці в Обороні Людських Прав в Україні (АОЛПУ) — започаткувала масову акцію листами до американських законодавців у цій справі. Включіться в це діло. Ваша фінансова, або активна участь необхідна.

Посилайте Ваші пожертви та звертайтеся за інформаціями до:

AMERICANS FOR HUMAN RIGHTS IN UKRAINE
43 Midland Place ■ Newark, N.J. 07106

УКРАЇНСЬКА СВІТЛИЧКА ДОПОМАГАЄ БАТЬКАМ ВИХОВУВАТИ ДІТЕЙ.

Що думають...

Закінчення зі ст. 2.

секретареві закордонних справ ЗСА Пропам'ятний спис, що його вони підписали, стверджуючи, що Семигород є мадярською державною територією. А що скажемо, якщо одного дня появиться такий пропам'ятний спис і в справі Карпатської України?!

Як відомо, в Европі є поважний рух в напрямі об'єднаної Европи т. зв. "Пан Юропієн Юніон", в якому провідну ролю грає д-р Отто фон Габсбург. Він дуже часто дописує до мадярської католицької преси на загальні міжнародні політичні теми, оминаючи національні проблеми Европейської Юнії, чи Подунайської Федерації. Згідно з конституцією Мадярщини, д-р Отто фон Габсбурґ є правоважним претендентом на королівський престіл, його ж бо батько Карло, останній цісар Австрії, абдикував тільки як цісар Австрії, але не зрікся мадярського королівського трону. Слід зазначити, що в добі між двома світовими війнами, коли на чолі Мадярщини стояв реґент Горті, вона офіційно називалась королівством. Можна сподіватись, що після зміни сучасного режиму, Мадярщина може стати дійсним королівством з Габсбурґом на чолі.

У своїх писаннях про Карпатську Україну, мадярська преса, як правило, не згадує про місцевий автохтонний український народ, який заселяє цю територію. Для їх плянів видно їм це зручніше виходить. І прем'єр міністер Павло Телекій у 1940 році назвав наш край „терра нуліюс" — нічия земля, з чого виходить, що вона належить кожному, хто її захопить. Гітлер теж бачив Україну як свій „Лебенсраум" без українців. Таке означення країни могло мати місце перед пятсот роками в добі феодалізму, але в XX столітті, в найкращому випадку воно є історично наївним. Таке становище мадярських політиків можна зрозуміти, якщо взяти під увагу, що дійсний феодалізм скінчився в Мадярщині щойно після Другої світової війни.

Ми подали тільки коротку схему того, що вариться в мадярській та польській політичній кухні у відношенні до Карпатської України. Треба рівнож брати до уваги, що наші недоброзичливі сусіди можуть в слушний час мобілізувати світову політичну опінію проти кордонів України поза Карпатами, то є з виходом до Центральної Европи. Крім того, вони мають свої армії, які зможуть використати для поновної окупації наших земель. Такі голоси чути вже й сьогодні між студентами Мадярщини і Польщі. Проти того ми можемо наразі поставити тільки прихильну нам світову політичну опінію, яку мусимо зискати, чого мовчанкою зробити не можна.

Тому найвищий час, щоби Державний Центр, проводи політичних партій, відбули спільну ділову конференцію, розглянули всі того роду проблеми, прийняли спільний плян для оборони нашої соборної державности, та проводили його в міжнароднім політичнім світі. Світ повинен знати про нашу правду і право перед нашими протестами проти посягань сусідів на наші землі.

Понад півтисячна...

Закінчення зі ст. 1.

рясення в присутніх.

Понад 20 представників різних організацій склали співчуття родині і Капелі під час поминальної трапези яка відбулася відразу після похоронних відправ у Маріотт готелі. На жаль, через обмежений час, не було можливости всім, хто бажав, особисто скласти співчуття. Були тут представники від молодечих ансамблів бандуристів ЗСА і Канади, від кобзарських шкіл, від Об'єднання Демократичної Української Молоді (ОДУМ), почесним членом якого був Покійний, від кобзарських таборів, від православної громади катедри св. Володимира в Торонто, від клівлендської громади, де Покійний проживав останніх 17 років, від політичних партій і організацій, від колишніх вояків, від братських союзів і від хорів.

А Світова Рада Українських Кооператив разом з ЦУКА, як вияв пошани батькові українського мистецтва, задеклярували 1,000 дол. на Фонд ім. Г.Т.Китастого для поширення кобзарського мистецтва.

ВИБАЧЕННЯ

Під час переведення програми на поминальній трапезі по св. п. Г.Т.Китастому, через напруження і переживання моменту, я забув представити представника від Світової Координаційної Ради ІСНО, заступника голови Володимира Процика, який, перед початком трапези, зголосився зложити співчуття від згаданої організації. Щиро за це вибачаюся. — О. Шевченко.

Кому допомагають...

Закінчення зі ст. 2.

вої коаліції". Серед Джексонових вимог на перше місце вибивається вимога приділювати делеґатів згідно з кількістю здобутих загальних голосів, а не на підставі партійних „маніпуляцій". Як доказ на те, що такі „кокусові" маніпуляції відбуваються, Дж. Джексон каже, що йому, який досі здобув 17 відсотків усіх голосуючих у передвиборах, приділено лише сім відсотків делеґатів, а він і його послідовники чорні американці уважають, що такий стан має змінитися. В цій справі відбулися офіційні розмови в понеділок, відразу після Великодня, поміж Джессі Джексоном і головою Демократичного Крайового Комітету Чарлзом Т. Монаттом у Вашінгтоні. Здається, що провід Демократичної партії вирішить спір поміж Джессі Джексоном і рештою демократичного естаблішменту на користь Джексона, щоб не антаґонізувати чорних виборців у цьогорічних президентських виборах, бо Демократична партія була б дуже послаблена, якщо б Джексон вирішив не брати участи взагалі у конвенції Демократичної партії, тим даючи непряму підтримку номінатові Республіканської партії, на що демократи собі не можуть дозволити.

МИТНІ УРЯДОВЦІ в Маямі знайшли в літаку летунської лінії Істерн Ейрлайнс, що був в дорозі з Перу до Ню Йорку, три фунти кокаїни. Вона була захована в тій частині літака, до якої має доступ лише його залога.

В ЙОНКЕРСІ, Н.Й., продовжено на три дні весняні вакації у школах тому, що досі не знайдено джерела грошей, щоб могти оплачувати тамошніх учителів. До кінця червня школи в Йонкерсі будуть мати дефіцит у висоті 10 мільйонів долярів, який місто не має можливості покрити.

У ТЕГРАНІ, ІРАН, ДЕ відбулися вибори до парляменту, було вибрано потрібних 270 членів-парляментаристів. Проте 16 з 30 парляментаристів, яких обрано від міста Теграну, не дістали абсолютної більшости, і тому там відбудуться незабаром додаткові вибори.

„Мистці..."

Закінчення зі ст. 2.

що регоче. Все це у здеформованому виді представляє сцену з дійсного побуту чи фантасмаґорії мистця. Більшої форми рисунки жіночих постатей чи актів, на перший погляд чинять навіть добре враження, та, приглянувшись докладніше, знайдете в деяких підставові недомагання.

Знайомий теж уже з тієї ж виставки В. Стрельніков з Одеси. І він, вирвавшись із совєтських лещат, виріс, як мистець в Европі. Його акварельні малюнки, композиції людей, зовсім нові спроби зображення олією ориґінальних тем-символів, як „Символ фігури", „Символ розмови", чи „Признака довір'я", все воно потверджує його мистецький розвій. Він ще й дальше залюблений у своїх групових прогулянках, головно біля моря. Пастелевий його кольорит куди кращий, угрупування цікавіші. Варто слідкувати кудою піде його новий напрямок з отими, якби полинялими малюнками на дереві і їхньою символікою?

Нова людина для нас — це В. Сазонов, дискретний і постійний мистець у своєму притишеному накольоруванні, яке починається від скалі темнобрунатного характеру до ясноzеленкавого відтінку. Цю наснагу кольориту зустріли ми майже в усіх його виставлених тут картинах. Де-не-де виринає проміжок темночорного чи золотого, наприклад у „Носталгії". Малює він олією, пов'язуючи її з темперою чи акриліком. У працях його знаходимо теж дещо зі символіки, як у зображені тем, так і в заголовках. Тут подиблемо зі сизої старини і „Кам'яну степову бабу" і „Трипільський силюет" і „Хрест між горбками", а теж „Руїни св. Софії" чи „Янголів-близнюків".

На виставці, навіть на відкритті не було, на жаль, нікого з авторів-мистців. Дещо продано; могло бути більше. Йдуть старання, щоб Макаренка привітати в травні, в Ню Йорку, та влаштувати йому зустріч з громадянством.

Теодор Терен-Юськів

Французький...

Закінчення зі ст. 1.

питомий В. Макаренкові спосіб.

Мистецькі критики в Европі та в Північній Америці високо оцінили творчість В. Макаренка. Паризький критик Жан-Люк Шалюмо так висловився про його картини: „Макаренко надзвичайний маляр, він знає техніку попередніх майстрів і вживає її з великою свободою та поливуглідною інвенцією і пластичністю".

Геролд Гейдон з Чикаго пише: „Макаренко у своїх чудових тональних композиціях абстраґує натюрморти і фігуральні групи, які навіяні сюрреалізмом... Деякі його картини інспіровані іконами".

ВСІ УКРАЇНСЬКІ ДІТИ ДО УКРАЇНСЬКИХ ШКІЛ!

Шевченківська...

Закінчення зі ст. 7.

ння. Тут автор корегує Михайла Грушевського, в основному погоджуючись з ним щодо походження назви Русь. Він тільки пересуває територію первісної Руси більше на південь, у полянську лісостепову зону. Теорію походження Руси проф. Омеляна Пріцака проф. Підгайний відкидає. Назву Русь не можна шукати ані на Заході, ані на Півночі Европи. Для того не існують ніякі наукові арґументи, а зокрема — археологічні. Тому теорія проф. Пріцака, на думку проф. Підгайного, не наукова. Її треба відкинути.

Третю доповідь читала мгр Аріядна Стебельська. Її доповідь була обширною рецензією на опубліковану працю англійською мовою Українського Наукового Інституту Гарвардського університету, тепер викладача літератури і керівника катедри слов'янської літератури Юрія Грабовича п.з. „Поет мітотворець. Студія символічної інтерпретації в Т. Шевченка". (George G. Grabowicz. The Poet as Mythmaker. A Study of Symbolic Meaning in Taras Shevchenko).

Подаємо тільки декілька думок з її доповіді, що ілюструють його оцінку Шевченка, як творця міту. Авторка доповіді вважає, що ця праця, хоч видана науковою інституцією, не відповідає всім вимогам поважної наукової публікації. Автор книжки користується величезним допоміжним науковим матеріялом, бібліографії якого не подає, а багатьом цитатам бракує виносок, так що невідомо, з якого джерела походять наведені думки. Книжка писана для неукраїнського читача. Всі цитати Шевченка в англійському перекладі, проте два мотто книжки, французькою та російською, залишені без перекладу, навіть немає їх у виносках чи примітках. Друге мотто, взяте з якогось твору „Ґолос із Хора" Абрама Терца (російського дисидента Андрея Сінявського) підкреслює культ Шевченка в українському народі з іронічним підкресленням його „релігійности" та що це роблять „заскорузлі мужики". Ця тенденція, висказана в мотто, проявляється в багатьох висновках автора, що також вказує на тенденційність праці, а не, як цього можна було б сподіватися, на поважну науковість твору, виданого університетом, і з науковою об'єктивністю.

Грабович аналізує творчість Шевченка, беручи до уваги особливо його поезію і менше — прозу, включаючи теж його щоденник та поезію, писану російською мовою. Звертає він увагу на „двоїстість" Шевченкових поглядів та творчої сили, бо помічає найбільше емоційної наснаги в українській поезії, а найменше в російських повістях. Помітне тут неознайомлення автора з політичною ситуацією царської Росії за часів Шевченка та „захалявність" найсильніших Шевченкових творів, що фактично продовжується до наших часів. Також автор, казала прелеґент, не бере до уваги основної різниці між поетичною і прозовою мовою поета, де він залишився вірним тодішнім канонам розділення літератури на прозу та поезію, а поетичної мови він не аналізує і не розуміє. Це нерозуміння поетичного вислову Шевченка виявляється в Грабовича, коли він висловлює критику на історичні твори Шевченка, мовляв у них бракує оцінки минулого як минулого, об'єктивно автономного", зате границя між минулим і сучасним „задимлена." Грабович порівнює його поезію з історичною тематикою до прозових творів Скота, Гоголя чи Куліша і робить завваження про „брак у Шевченка широкої історичної канви", що знов показує на хибний підхід до поезії.

Та найосновнішою помилкою Юрія Грабовича є його намагання підтягнути Шевченка до своєї схеми, виробленої на підставі праць сучасних американських чи західньо-европейських авторів на тему міту. В цьому розумінні міт є явищем сугубо неґативним в порівнянні з „реальним", праґматичним розумуванням. Для студії над Шевченком автор не вважав потрібним познайомитися з українською культурою, зокрема зі звичаями козацької доби, ані з мітологією українського народу. Через брак знання цих ділянок життя народу автор доходить до абсурдних тверджень про козацьке побратимство („У тієї Катерини"), яке він мотивує гомосексалізмом; та ще більш абсурдним є його твердження про Шевченкову настанову до державної структури загалом, протиставлюючи їй утопійну суспільність: „комюнітас". Те, що Шевченко критикує систему державної бюрократії Московщини і московського царату, а гетьманів України оцінює згідно з їх політичними помилками чи моральними хибами. Грабович інтерпретує так, ніби Шевченко відкидає державну структуру загалом, включно з гетьманатом України.

Реасумуючи погляди Шевченка на державний лад, Грабович оцінює поета, як прихильника антидержавного популізму або дійсного анархізму. Шевченків вплив на майбутні покоління вважає Грабович „потенційно вбивчими", бо „він вщепив у їх психіку мітичний спосіб мислення". Відкидаючи міт, як щось нереальне і утопійне, автор звертається до „реальної" його антитези і знаходить її в творчості Куліша.

Авторка доповіді з великим сумом ствердила, що ця праця Грабовича змагає до поменшення величі Шевченка, а наукова її вартість — мала.

Н.Н.

Увага! НОВЕ ВИДАННЯ Увага!

ІЛЮСТРОВАНА БІБЛІЯ ДЛЯ МОЛОДИХ

Старий і Новий Завіти

УНІКАЛЬНА КНИГА МАЄ:
Розмір: 10 x 7½. Стор.: 520. Тверда обгортка. Мапи.
Кольорові ілюстрації. Ціна: 20.00 дол.
Мешканців стейту Ню Джерзі зобов'язує 6% стейтового податку.
ЗАМОВЛЯТИ:
SVOBODA BOOK STORE
30 Montgomery Street • Jersey City, N.J. 07302

STP scope travel inc
УКРАЇНСЬКЕ БЮРО ПОДОРОЖЕЙ Марійки Гельбіґ

Tel. (201) 371-4004 • 845 Sanford Avenue, Newark, N.J. 07106

1984 ESCORTED GROUP TOURS 1984
LEAST EXPENSIVE TOURS TO UKRAINE

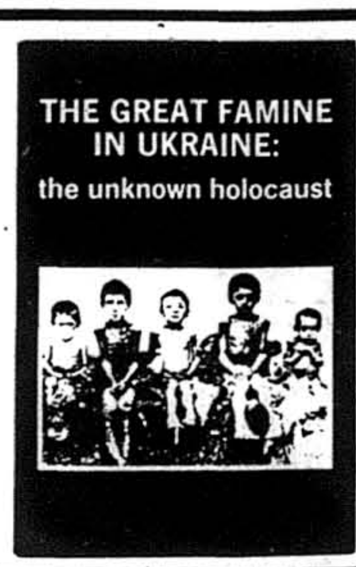
KALYNA 14 Days	June 20 - July 3 Swissair (IT3SR1SC06)	BUDAPEST	June 21 - 22	$1499.00
		LVIV	June 23 - 27	$175.00
		KIEV/Kaniv	June 27 - 30	Single Supl.
		VIENNA	July 1 - 3	(Airfare 790 APEX)
BANDURA II 17 Days	June 25 - July 11 Swissair (IT3SR1SC07)	BUDAPEST	June 26 - 27	$1499.00
		LVIV	June 28 - July 2	$175.00
		KIEV/Kaniv	July 2 - 5	Single Supl.
		TERNOPIL	July 6 - 9	(Airfare 790 APEX)
		BUDAPEST	July 10 - 11	
ROMANTYKA 22 Days	July 11 - August 1 Swissair (IT3SR1SC013)	BUCHAREST	July 12 - 13	$1979.00
		CHERNIVTSI	July 14 - 16	$225.00
		Kamianets Podilsky		Single Supl.
		KIEV	July 16 - 21	(Airfare 790 APEX)
		Kaniv Exc.		
		Chernyhiv Exc.		
		YALTA	July 21 - 24	
		LVIV	July 24 - 28	
		UZHOROD	July 28 - 29	
		VIENNA	July 30 - Aug. 1	
KVITKA 19 Days	July 19 - Aug. 6 KLM Airlines (IT3KL1763AZZ)	PRAGUE	July 20 - 22	$1779.00
		UZHOROD	July 23 - 25	$175.00
		LVIV	July 25 - 29	Single Supl
		YALTA	July 29 - Aug. 2	(Airfare 790 APEX)
		KIEV/Kaniv	Aug. 2 - 6	
PODOLANKA 15 Days	July 24 - Aug. 7 Swissair (IT3SR1SC08)	BUDAPEST	July 25 - 26	$1299.00
		LVIV	July 27 - 31	$125.00
		TERNOPIL	Aug 1 - 5	Single Supl
		BUDAPEST	Aug 6 - 7	(Airfare 790 APEX)
LASTIVKA 19 Days	August 4 - 22 KLM Airlines (IT3KL1763BZZ)	BUDAPEST	Aug. 5 - 6	$1769.00
		LVIV	Aug. 7 - 11	$220.00
		YALTA	Aug 11 - 14	Single Supl
		KIEV/Kaniv	Aug 14 - 17	(Airfare 790 APEX)
		MOSCOW	Aug 17 - 19	
		LENINGRAD	Aug 19 - 22	
		Petrodvorets		
UKRAINE & ITALY 21 Days	Aug 15 - Sept. 4 Swissair (IT3SR1SC09)	BUDAPEST	Aug 16 - 17	$2099.00
		LVIV	Aug. 18 - 22	$300.00
		KIEV/Kaniv	Aug. 22 - 25	Single Supl
		VIENNA	Aug. 26 - 28	(Airfare 790 APEX)
		GRAZ	Aug 28 - 29	
		VENICE	Aug 29 - 31	
		FLORENCE	Aug. 31 - Sept. 1	
		ROME	Sept 1 - 4	
ZOZULIA 15 Days	Aug. 23 - Sept. 7 Swissair (IT3SRISCO10)	KIEV/Kaniv	Aug 24 - 27	$1599.00
		TERNOPIL	Aug. 28 - 30	$200.00
		LVIV	Aug. 30 - Sept. 3	Single Supl.
		VIENNA	Sept 4 - 7	(Airfare 790 APEX)
LVIVIANKA II 10 Days	Sept. 17 - 26 Swissair (IT3SR1SC011)	BUDAPEST	Sept. 18 - 19	$1049.00
		LVIV	Sept 20 - 24	$100.00
		BUDAPEST	Sept 25 - 26	Single Supl.
				(Airfare 790 APEX)
BANDURA III 17 Days	Oct. 1 - 17 Swissair (IT3SRISCO12)	BUDAPEST	Oct. 2 - 3	$1299.00
		LVIV	Oct 4 - 8	$150.00
		KIEV/Kaniv	Oct. 8 - 11	Single Supl.
		TERNOPIL	Oct 12 - 15	(Airfare 790 APEX)
		BUDAPEST	Oct. 16 - 17	

[illegible] and prices are subject to change

У видавництві „СВОБОДА" появилася давно очікувана, найбільш ходова і найбільш читабельна книжка
ВОЛОДИМИР БАРАГУРА
КАЛИНОВИЙ МІСТ
збірка споминів — розповідей із дитячих років у Немирові, із життя учнів Яворівської гімназії в 1922-28 рр.
Мистецьке оформлення Зеновія Онишкевича
220 стор., ціна: $12.00, порто $1.00.
Мешканців стейту Ню Джерзі зобов'язує 6% стейтового податку
Замовляти:
SVOBODA BOOK STORE
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07302

Цінний дарунок!
ЕНЦИКЛОПЕДІЯ — НЕОБХІДНА КНИЖКА ДОМА І В ШКОЛІ!
Подбайте, щоби в кожній публічній бібліотеці була повна і стисла двотомова
ЕНЦИКЛОПЕДІЯ УКРАЇНИ В АНГЛІЙСЬКІЙ МОВІ
UKRAINE: A CONCISE ENCYCLOPAEDIA
Том 1-ий $75.00 — ЦІНА — Том 2-ий $85.00
Хто замовить ОБА ТОМИ платить $140.00
Тут відтяти і разом з чеком або поштовим переказом (М. О.) висилати на адресу
UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, Inc.
30 Montgomery Street ■ Jersey City, N.J. 07302
Прошу вислати
☐ Том 1-ий — $75.00
☐ Том 2-ий — $85.00
☐ Оба томи — $140.00
включно з пересилкою
В долученню пересилаю (чек, М. О.) дол.
і прошу вислати на адресу:
Name
No Street
City State Zip Code

Now available
THE GREAT FAMINE IN UKRAINE: THE UNKNOWN HOLOCAUST
Compiled and edited by the editors of The Ukrainian Weekly
Published by the Ukrainian National Association

Featuring
DR. OMELJAN PRITSAK Foreword
DR. JAMES E. MACE The man-made famine of 1932-33: what happened and why
DR. MYRON B. KUROPAS America's "Red Decade" and the Great Famine cover-up
MARCO CARYNNYK Malcolm Muggeridge on Stalin's famine: "deliberate" and "diabolical" starvation
EYEWITNESS RECOLLECTIONS
DISSIDENTS ON THE FAMINE
Available only from SVOBODA PRESS, 30 Montgomery St., Jersey City, N.J. 07302
Price
1-9 copies ..... $3.00 per copy, plus $1.00 postage and handling per order
10-19 copies ..... $2.50 per copy, plus $2.00 postage and handling per order
20 or more copies ..... $2.50 per copy, plus $3.00 postage and handling per order
ALL ORDERS MUST BE PREPAID. MAKE CHECKS PAYABLE TO SVOBODA PRESS.
Мешканців стейту Ню Джерзі зобов'язує 6% стейтового податку.

Вступайте в члени УНС

HELP WANTED
Пошукується ЖІНКУ для опіки 1-річної дитини. Мешкання, харчі і платня згідно з умовою. Телефонувати по 7-ій годині вечора. (201) 334-4482

Різне
ПОШУКУЮ МЕШКАННЯ для одної особи, Нюарк, околиця. P.O. Box 65, Pond Eddy, N.Y. 12770

REAL ESTATE
9 ROOMS
3 baths, ¼ acres, many extras, near schools & stores, good condition, must sell, please make reasonable offer.
(914) 626-2113

TOWN HOUSES
2 год. від Ню Йорку
Випродаж перед будовою. Приймається зацікавлених, 1, 2, 3 спальні, вид на 18 діркове ґольф. грище, клюбовий дім, басейн, теніс, потік з пстругами, чудовий вид на гори Кетскіл, околиця Керґонксону. Від $40,000.
VAL PANACCIONE RLTY 914-626-7386
RAYCLIFF BUILDERS 914-626-7023

• FUNERAL DIRECTORS •
ПЕТРО ЯРЕМА
УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК
Займається похоронами в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ
КОНТРОЛЬОВАНА ТЕМПЕРАТУРА
Peter Jarema
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y. 10009
(212) 674-2568

LYTWYN & LYTWYN
UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS
AIR CONDITIONED
Обслуга ЩИРА і ЧЕСНА.
Our Services Are Available Anywhere in New Jersey.
Також займаємося похоронами на цвинтарі в Бавнд Бруку і перенесенням Тлінних Останків з різних країн світу.
UNION FUNERAL HOME
1600 Stuyvesant Avenue (corner Stanley Terr.)
UNION, N.J. 07083
(201) 964-4222